Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 334
Marți 9 Iulie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Fiecare oră de lucru folosită din plin!

Nici prașila nu se poate amina

S-au îngrămădit muncile la colectiva din Băsești. Pe fiecare tarla e ceva de făcut. Dar ce trebuie să faci mai întîi? Ce se poate amina? Nimic nu se poate amina. Toate muncile sînt la fel de urgente. Orice întîrziere, fie și de o zi, înseamnă pierdere de recoltă. Ca să o scoată la capăt consiliul de conducere a făcut apel la colectiviști să-și sporească eforturile la prășit. In ziua următoare toți tinerii din gospodărie au depășit norma cu 25—50 de procente. Iar utemiștii Ion Toader, Ilinca Catană, Teodor Gaciu și Gheorghe Dragomir au realizat în 10 ore aproape 2 zile-muncă. Astfel au reușit colectiviștii din Băsești, raionul Murgeni, să termine prășitul la timp, executînd numai lucrări de bună calitate. Exemplul colectiviștilor a fost urmat și de unii membri ai întovărășirii „Ilie Pintilie" din comună.

GHEORGHE N. CATANA
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Aiumați-regiunea Craiova, recoltatul griului este pe terminate. Folosind cu pricepere cele mai înaintate metode de lucru și îngrijind bine mașinile, combinerii, ca de pildă tov. Tăbăcaru Constantin din fotografia de față, — recoltează zilnic cite 8 hectare.

Grîu am secerat o zi întreagă

E popas pe holde ; înserează
Cum de mii de ani a înserat —
Și din soare cea din urmă rază
Către plinul muncii s-a uitat.

Grîu am secerat o zi întreagă
Eu, cu draga mea și cu ceilalți ;
Noi am răzbătut pe marea largă
A gospodăriei, — avîntați...

Secera în mîna ei semeață
Scînteia ca ochii negri, dragi ;
Astrul și-n amurg ca-n dimineață
Ne-a turnat pe seceri roș de fragi.

Steaua cea dintîi pe crengi se-anină
Spre cinstirea secerii fierbinți ;
Ard în ea cu-o veșnică lumină
Anii proaspeți ; ani de biruinți.

...Seceră, prin timp în lumea toată,
Tu lîngă ciocan îndemni la cînt —
Fi-vei, știm (vedem de-acum) odată
Lîngă el stăpînă pe pămînt...

GEORGE DEMETRU PAN

RECOLTE BOGATE ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE

3 000 kg de grîu la hectar

Echipa condusă de Elena Baciu a început secerișul grîului. Recolta este bună. De pe unele parcele colectiviștii din Răducești, raionul Rîmnicu Sărat, vor obține, după evaluările făcute, circa 3.000 de kg la hectar. In fruntea întrecerii socialiste pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei sînt colectiviștii Stelian Drăgostin, Dumitru Negoescu, Ion Huldan și Gh. Oceanu din brigada a doua.

...Și 2.887 kg de orz

Secerișul a început și în nordul țării. Colectiviștii din Socrujeni, raionul Trușești, au și treierat orzul. Au scos în medie la hectar 2.887 de kg. In ziua treierișului au predat la baza de recepție primele 5.000 de kg din cerealele datorate statului. Cerealele predate reprezintă plata muncilor executate cu tractoarele și mașinile statului.

In cîteva rînduri

● Se gîndeau că azi-mîine vor treiera și n-au unde să înmagazineze bogata recoltă de grîu din anul acesta. De aceea, colectiviștii din Cindești, raionul Buhuși, și-au construit încă o magazie de cereale. Magazia are o capacitate de 15 vagoane, a fost construită din fonduri proprii și numai cu materiale din resurse locale.

● In gospodăria colectivă din cartierul Velenta al Oradiei lucrează oameni vrednici. Unii dintre ei au încă de pe acum de 2 ori mai multe zile-muncă decît minimul fixat de adunarea generală. Printre colectiviștii cei mai vrednici sînt și Petru Covaci cu 246, Pavel Mester cu 243 și Ido Borșa cu 236 zile-muncă.

● *La 1 iulie brigada a treia din gospodăria colectivă „Octombrie roșu" din raionul Lehliu a treierat orzul. Producția medie la hectar : 2.773 de kg. Aproape de 2 ori mai mult decît producția medie planificată.*

Se intensifică și treierișul

Treieratul recoltei de pe cele aproape 300.000 ha semănate cu păioase din regiunea Constanța se desfășoară tot mai intens. In vara aceasta, cele 195 de combine și 1222 de batoze ale S.M.T.-urilor vor lucra din plin la treierișul recoltei de pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților.

In prezent se apropie de sfîrșit lucrările de amenajare a celor 1724 arii. La peste 100 arii vor funcționa cupluri de cîte două batoze la un tractor. Mai mult de 50 de arii ale colectiviștilor și întovărășiților vor fi electrificate.

Să grăbim prin toate mijloacele lucrările de recoltare!

Datorită timpului extrem de călduros din ultimele zile, culturile de cereale păioase au ajuns în faza de recoltare în toate regiunile țării.

Potrivit datelor primite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii pînă la 7 iulie în regiunea București s-au recoltat păioasele de pe aproape 59 la sută din suprafața ocupată de aceste culturi, iar în regiunea Craiova de pe 35 la sută. Avansate la lucrările de recoltare sînt și regiunile Timișoara și Pitești.

Trebuie arătat însă că în unele locuri strînsul recoltei se desfășoară cu încetineală de neîngăduit. In regiunile Constanța Galați și Ploești, recoltarea păioaselor este mult rămasă în urmă. Intr-o serie de unități agricole din această regiune se așteaptă — deși culturile de păioase sînt în pîrgă — ca recoltatul să se facă numai cu ajutorul mijloacelor mecanizate și nu se iau măsuri ca, îndeosebi acolo unde cerealele sînt culcate ori încîlcite, să se folosească secera și coasa.

Este necesar, ca peste tot locul unde lucrările de recoltare sînt întîrziate, să se ia măsuri urgente de organizare cît mai temeinică a muncii, de folosirea cît mai chibzuită a forțelor de lucru, astfel CA IN CITEVA ZILE, SECERIȘUL SA FIE TERMINAT IN TOATE REGIUNILE TARII.

O neglijență condamnabilă o manifestă organele agricole și de stat din unele regiuni față de buna organizare a ariilor. Bunăoară în regiunea Cluj la 7 iulie nu erau amenajate decît 4.2 la sută din numărul ariilor planificate, în regiunea Bacău abia 6 la sută, iar în regiunea Stalin 7.2 la sută. Organele locale agricole și de stat trebuie să se preocupe cu toată răspunderea de buna organizare a ariilor și să ia măsuri ca în cel mai scurt timp, toate ariile planificate să fie amenajate potrivit instrucțiunilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn
Către Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Dragi tovarăși,

Comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional Constanța, transmit C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne un fierbinte salut și raportează că agricultura regiunii noastre a fost complet cooperativizată cu un an și jumătate înainte de termenul stabilit.

Obținerea acestui important succes exprimă, fără putință de tăgadă, justețea liniei marxist-leniniste a partidului nostru, exprimă faptul că masele de țărani muncitori urmează cu încredere politica partidului de transformare socialistă a agriculturii.

Comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional, împreună cu toți oamenii muncii, apreciază că nu s-ar fi putut dobîndi aceste mărețe realizări fără ajutorul permanent și plin de grijă al conducerii partidului și guvernului nostru. De aceea în numele oamenilor muncii din regiunea Constanța, exprimăm calde mulțumiri și recunoștință pentru ajutorul permanent care ni s-a acordat.

Organizației regionale de partid Constanța, ca și tuturor celor ce muncesc, le este cunoscut marele efort pe care C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne l-au făcut pentru a crea baza tehnico-materială necesară muncii de cooperativizare a agriculturii. Astăzi în Dobrogea există 33 S.M.T. Ele posedă un puternic parc de mașini și tractoare care pot deservi în bune condițiuni gospodăriile agricole colective și în cea mai mare măsură întovărășirile agricole. Intreaga agricultură a regiunii a fost înzestrată cu peste 4.480 tractoare fizice și cu multe mii de alte mașini. Ele au ușurat munca țăranilor muncitori. Cu ajutorul lor se smulge pămîntului rod din ce în ce mai bogat.

Aplicînd cu consecvență îndrumările C.C. al P.M.R., comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional au reușit să mobilizeze în munca de convingere a țăranilor muncitori pentru a păși pe făgașul socialismului zeci de mii de membri de partid și oameni ai muncii fără de partid. Numai în perioada de la cel de-al II-lea Congres al partidului și pînă astăzi peste 20.000 de comuniști, deputați ai sfaturilor populare, membri ai organizațiilor U.T.M., delegate ale femeilor și mai ales țărani colectiviști, întovărășiți fruntași, mecanizatori, din S.M.T. și G.A.S., au muncit cu mult devotament și abnegație. La baza întregii activități au stat puterea de convingere a exemplului personal și respectarea liberului consimțămînt. Munca desfășurată în regiunea noastră confirmă încă odată faptul, că atunci cînd teoria marxist-leninistă este însușită de mase, ea devine o forță capabilă să determine obținerea de succese în munca și lupta de construire a noii societăți, societatea socialistă.

Astăzi, pe ogoarele dobrogene muncesc înfrățiți și uniți în marea familie a gospodăriilor agricole colective, sau a întovărășirilor agricole, zeci de mii de țărani muncitori : romîni, ruși, ucraineni, tătari, turci, etc. Ei sînt animați de un singur țel : să lupte și să asigure întărirea și înflorirea patriei lor comune, Republica Populară Romînă, să-și făurească un viitor fericit lor și copiilor lor.

Cele peste 85.000 familii de țărani muncitori din regiunea noastră sînt unite în 328 G.A.C. și 339 întovărășiri agricole și posedă împreună 556.000 ha. Gospodăriile agricole colective cuprind 55% din numărul țăranilor muncitori din regiune și 61,50 la sută din terenul cooperativizat. Socialismul a cucerit poziții puternice în satele regiunii, el se întărește și se dezvoltă cu succes.

Transformarea socialistă a agriculturii regiunii noastre aduce cu sine bună stare și belșug, determină creșterea conștiinței politice a țăranilor muncitori, le dezvoltă încrederea nețărmurită în viitorul socialist al patriei noastre.

Plin de realizări este drumul parcurs de țărănimea noastră muncitoare în anii puterii populare. Țăranii muncitori din Dobrogea își aduc aminte cu indignare și ură de trecutul burghezo-moșieresc, de domnia moșierilor și a chiaburilor.

Pe acele timpuri mizeria și bolile, neștiința de carte și lucrarea înapoiată a pămîntului însoțeau viața și munca țăranilor muncitori. Ei știu în același timp însă, ce le-a adus regimul democrat-popular, ei sînt conștienți că astăzi muncesc și trăiesc mai bine, teama zilei de mîine nu mai însoțește viața și munca lor. De aceea ei luptă pentru consolidarea cuceririlor lor revoluționare, pentru întărirea temeliei de neclintit a regimului nostru democrat-popular — alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Ei înțeleg necesitatea întăririi în primul rînd a bazei economice a acestei alianțe — schimbul de mărfuri între oraș și sat. De aceea numai în cursul acestui an gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole au contractat pînă în prezent pentru a livra statului peste 29.700 tone grîu, peste 36.800 tone porumb, peste 7.800 tone floarea soarelui și alte produse.

Comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional sînt conștiente că după îndeplinirea acestei mari sarcini, altele tot atît de însemnate le stau în față. Inainte de toate trebuie asigurată consolidarea succeselor obținute, trebuie desfășurată o muncă serioasă pentru întărirea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole.

De aceea considerăm necesar să ajutăm în continuare și cu multă grijă gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole să se dezvolte mai departe în raport cu particularitățile fiecăreia, să devină într-un timp scurt mari producătoare de produse cerealiere și animale, să le ajutăm să-și organizeze mai bine munca, să se respecte cu strictețe prevederile statutare.

Intovărășirile agricole vor fi ajutate să-și creeze și să-și dezvolte fondul obștesc, să-și organizeze munca pe brigăzi și echipe, să efectueze toate lucrările în comun. Vom desfășura în continuare munca de convingere a întovărășiților pentru trecerea lor spre gospodăria agricolă colectivă.

Comitetul regional de partid este convins că obținerea de noi succese va fi posibilă numai pe baza creșterii continue a muncii de partid. De aceea va lupta neabătut pentru continua întărire a unității partidului, pentru aplicarea și respectarea normelor leniniste ale vieții interne de partid, pentru întărirea democrației interne și a disciplinei de partid, pentru ridicarea rolului de conducător al organelor și organizațiilor de partid în toate domeniile vieții de stat economice și culturale.

Sub conducerea încercată a C.C. al P.M.R. și strîns uniți în jurul său, trăgînd învățămintele din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 28—29 iunie și 1—3 iulie 1957, sîntem siguri că vom obține noi succese în toate domeniile construcției socialiste, contribuind astfel la întărirea patriei noastre dragi — Republica Populară Romînă — la consolidarea și apărarea păcii.

In numele Comitetului Regional P.M.R. Constanța
Prim-secretar,
VASILE VILCU

In numele Comitetului Executiv al Sfatului Popular Regional Constanța
Președinte,
TUDOSE VASILIU

RAID-ANCHETA

Grăbirea muncilor de recoltare — sarcină de frunte

Pe ogoarele regiunii București lucrările de recoltare sînt în plină desfășurare.

Pînă în seara zilei de 6 iulie, orzul a fost recoltat în procent de 65 la sută din suprafața cultivată, iar grîul pe o suprafață ce reprezintă 63,8 la sută. In raioanele Alexandria, Călărași, Turnu Măgurele și Zimnicea, unde munca este bine organizată și se folosesc din plin toate mijloacele de recoltare, s-a secerat peste 70 la sută din suprafața cultivată cu păioase. Nu același lucru se poate spune însă despre unele unități agricole socialiste din raioanele Urziceni, Slobozia, Lehliu și Domnești, unde ritmul de recoltare nu corespunde posibilităților existente.

Publicăm mai jos constatările făcute zilele trecute de către redactorii noștri, în raioanele Urziceni și Călărași, în legătură cu muncile de vară.

Toate mașinile recoltează

Cîmpul încă nu începuse să îmbrace haină aurie, cînd conducerea gospodăriei agricole de stat Borănești, raionul Urziceni, își punea problema recoltării. Constatînd că numai cu cele 13 combine și 14 secerători-legători ale gospodăriei recoltatul celor 2.177 ha. de grîu și orz nu se poate termina în 11 zile — așa după cum era planificat — conducerea gospodăriei a cerut ajutorul S.M.T.-urilor din împrejurimi. Și S.M.T. Eliza Stoenești s-a oferit să pună la dispoziția gospodăriei de stat Borănești 10 secerători-legători, iar cel din Haglești încă 5. Și batozele gospodăriei — 5 la număr — au fost scoase din vreme pe ariile stabilite.

Momentul în care orzul a fost copt a găsit gospodăria de stat Borănești pregătită cu tot ce îi trebuia pentru a începe bătălia recoltării. Astfel, sîmbătă 29 iunie, la secțiile Borănești și Frumușica primele boabe de orz au început să cadă în buncherele combinelor.

— Pentru noi în timpul campaniilor, duminica nu mai este zi de odihnă, mi-a spus deunăzi directorul gospodăriei, referindu-se la faptul că în această zi toate forțele au fost mobilizate pentru strîngerea recoltei.

Micile neajunsuri pricinuite de defectarea unora din secerătorile-legători trimise de S.M.T. Eliza Stoenești au fost înlăturate pe loc. Folosindu-se atît combinele cît și secerătorile-legători în numai două zile cele 150 de ha. de orz de la Borănești și Frumușica au fost complet recoltate. Luni s-a trecut la recoltatul grîului. Paralel cu secerișul au intrat în funcțiune și batozele de treier, iar la magaziile gospodăriei selectoarele au început să curețe orzul de impurități. In următoarele 2—3 zile vremea a fost ploioasă. Dar cum au prins o zi bună de lucru, mecanizatorii, ajutați de muncitorii gospodăriei, au lucrat din plin. Astfel ei au reușit ca pînă în seara zilei de 4 iulie să recolteze 250 de ha. de grîu.

Tractoare și batoze încă nereparate

De obicei, campania de vară văduvește halele și remizele S.M.T.-urilor de majoritatea mașinilor și a tractoarelor pe care acestea le-au adăpostit pe timpul iernii și primăverii. Larma caracteristică stațiunilor se mută și ea în vreme de vară pe cîmp. Totuși mai sînt S.M.T.-uri care fac excepție de la aceasta. M-aș fi așteptat ca zilele trecute, cînd am vizitat S.M.T.-ul Urziceni, să-l găsesc cotropit de... liniște. Așteptările mi-au fost însă înșelate. De la distanța mi-a lovit auzul păcănitul tractoarelor. Să nu credeți cumva că era vorba de tractoare care transportau batozele la arii. Nu. Ar fi fost bine să fie așa. In hala mare a stațiunii „tușeau" din adîncul plămînilor, un M.T.Z., un K. D. și un I.A.R. O mulțime de tractoriști roiau prin jurul lor încercînd fiecare să le găsească leacul. Primului tractor îi lipseau cauciucurile din față, celui de al doilea îi lipseau cîteva piese, iar celuilalt niște.. piese mărunte. In alt loc, două batoze se lăsau și ele doftoricite de cîțiva mecanici.

Așadar, în timp ce cîmpul și holdele așteaptă ca recolta să fie strînsă și țarina să fie din nou răscolită, 3 tractoare și 2 batoze zac încă nereparate în incinta S.M.T.-ului Urziceni. Iată o situație care numai cinste nu poate aduce tovarășilor din conducerea stațiunii.

Din informațiile primite de la agronomul șef și de la mecanicul șef al stațiunii am aflat că S.M.T. Urziceni a planificat ca în ziua de 8 iulie să înceapă treierișul cu toate mijloacele de care dispune. Ne întrebăm : cum va putea oare stațiunea să înceapă treierișul de vreme ce majoritatea batozelor se aflau și la 5 iulie încă la stațiune, iar două batoze zac încă nereparate? Cum se vor putea executa arături de vară cu cele 3 tractoare defecte și aflate în atelier?

Intrebările acestea ar trebui să și le pună și conducerea stațiunii, pe umerii căreia apasă de fapt soluționarea lor.

Cînd mașinile se defectează în lan

O dată ajuns la S.M.T. Bogdana nu-ți trebuie prea mult timp să constați că în acest an declanșarea campaniei de recoltare a păioaselor a surprins această stațiune nepregătită temeinic.

Faptul că nici pînă în prezent reparația utilajului nu a fost terminată și că în incinta stațiunii, deși ne găsim în plină campanie de recoltare, se mai găsesc încă mașini de recoltat ce stau nefolosite, este îndeajuns de elocvent, în această privință.

Dacă în prezent contribuția acestei stațiuni, la strîngerea recoltei, nu corespunde posibilităților reale de care dispune, aceasta se datorește atît modului nesatisfăcător în care s-a desfășurat repararea utilajului, cît și lipsei de organizare a activității în perioada de față.

Urmările reparațiilor de slabă calitate se văd acum pe teren, prin randamentul redus cu care lucrează atît combinele, cît și secerătorile-legători, datorită deselor defectări. Faptul că au fost trimise pe teren mașini nepuse bine la punct, cum e cazul secerătorii-legători J-29, care a început să lucreze fără a fi rodată, pe lîngă că contribuie la distrugerea mașinilor, mai cauzează — cum s-a și întîmplat — o mulțime de timp pierdut. Pe de altă parte conducerea stațiunii nici nu a luat măsuri pentru grabnica înlăturare a defecțiunilor la locul de muncă.

Din această cauză adeseori pentru mici reparații tractoriștii sînt siliți să vină la stațiune de la distanțe mari. De pildă, pentru a face o mică reparație la proțapul secerătorii-legători, tractoristul Măicreanu Oprea din brigada a VII-a a fost nevoit să vină cu agregatul din satul Marsilieni — comuna Albești, unde secera orzul la gospodăria colectivă „Leonte Filipescu", pînă la stațiune, cale de aproape 15 km. E limpede că în acest fel cu deplasările în gol și pierderile de timp, S.M.T. Bogdana nu va izbuti să-și realizeze la timp sarcina de plan din campania de vară.

Dar ritmul încet în care se lucrează la această stațiune la strîngerea recoltei se datorește și nefolosirii raționale a utilajului existent. In ograda stațiunii stăteau, de pildă, nefolosite în ziua de 4 iulie, în afară de o combină S-4, și un număr de secerători-legători, din care patru nu aveau proțap. Aceste 4 mașini ar fi putut recolta în acea zi circa 20 de hectare, dacă inginerul mecanic al stațiunii — Ghenea Tudor — s-ar fi străduit din vreme să le trimită în teren. Cele patru secerători-legători (ale căror tractoare nu sînt în stare de funcțiune cum mi s-a explicat de către conducerea stațiunii) ar fi putut fi repartizate temporar în comunele unde ariile de treier nu sînt încă organizate, iar tractoarele cu gar-

(continuare în pag. a 4-a)

Tractoristul Ion N. Ion de la G.A.S. Ivănești, secția Bărăgan, a lipsit trei zile nemotivat de la lucru în perioada secerișului.

— Gata. Nimeni n-o să-mi dibuiască aici tractorul!

Au început adunările generale pentru dări de seamă

De cîteva zile a început ținerea adunărilor generale ale colectiviștilor pentru dări de seamă pe trimestrul al doilea. Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective raportează colectiviștilor despre felul cum au fost îndeplinite hotărîrile adunărilor generale anterioare, cum se realizează planul de producție, cum muncesc ele pentru întărirea economico-organizatorică a unităților cooperatiste pe care le conduc.

Adunările generale pentru dări de seamă se țin la începutul recoltării sau chiar în plină campanie de recoltare. Aceasta va trebui să se vadă în desfășurarea adunărilor. Pe de o parte adunările trebuie să constituie un prilej de analiză amănunțită a realizărilor gospodăriilor colective și a lipsurilor pe care le mai au acestea, iar pe de altă parte să mobilizeze toate forțele existente pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei. Ținerea adunărilor generale în timpul campaniei de recoltare să nu ducă însă la analizarea superficială a îndeplinirii planului de producție în ansamblu. Este necesar ca în atenția adunărilor generale pentru dări de seamă să stea de asemenea și dezvoltarea sectorului zootehnic, îndeplinirea planului de construcții etc. Pînă după 1 octombrie cînd vor avea loc următoarele adunări generale pentru dări de seamă, gospodăriile colective pot, în afară de recoltare, să ducă la bun sfîrșit și o seamă de alte acțiuni menite să le întărească organizatoric și economic.

Adunările generale pentru dări de seamă să contribuie la îmbunătățirea participării colectiviștilor la activitatea obștească din gospodării. Colectiviștii să vadă în aceste adunări că ei sînt singurii și adevărații stăpîni ai gospodăriei, că de ei depinde fericirea și bunăstarea lor.

Totodată, adunările generale, analizînd cum se realizează planul de venituri și cheltuieli, să ia hotărîrile cele mai potrivite pentru îndeplinirea obligațiilor contractuale asumate față de stat. Să se verifice în același timp posibilitățile pe care le au gospodăriile de a livra statului, pe bază de contract sau prin sistemul de achiziții, noi cantități de cereale, față de cele contractate anterior.

Este bine ca sfaturile populare regionale și raionale să-și trimită reprezentanții lor la adunările generale pentru dări de seamă, pentru a le sprijini să ia cele mai potrivite măsuri în scopul întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective.

Cu studenții Institutului Agronomic din București

O zi la Săftica

E ora 6,30 dimineața. Studenții grupei anului I de la Facultatea de agricultură ascultau cu mult interes sfaturile tovarășului asistent Bîrnaure Victor, în legătură cu copilitul porumbului hibrid. E obiceiul ca în fiecare dimineață, cu o oră înainte de începerea muncii, să se țină astfel de consfătuiri. Acest lucru este cerut de forma variată a practicii, care nu permite repetarea aceleiași lucrări. Studenții au fost ieri la sfecla de zahăr, azi se duc la porumb, mîine la legatul viței de vie. In plus, de două ori pe săptămînă se țin seminarii.

La seminar

Iată-ne la un astfel de seminar. Asistentul întreabă: Ce este porumbul hibrid? Să ne răspundă tovarășa Bondolici Viorica.

— Porumbul hibrid este rezultatul încrucișării între două soiuri diferite, două linii diferite sau între un soi și o linie. El este de două feluri: porumb hibrid...

Asistentul: Destul, destul, mulțumesc. Să continue tovarășul Popa Tudor.

— Da. Atît porumbul hibrid simplu cît și cel dublu dau o producție foarte mare la hectar, chiar pînă la 8.000 de kilograme. Se deosebesc însă prin aceea că porumbul hibrid dublu dă plantele cele mai viguroase.

La masă

După seminar studenții s-au îndreptat spre sala de mese. De serviciu este studenta Silvia Boroil. Mesele sînt așezate pe două rînduri și acoperite cu fețe de mese albe ca zăpada.

— Silvia! Dacă poți, adu-ne toate trei felurile deodată că sîntem morți de foame.

Cele trei fete care o ajută pe Silvia: Bogza Georgeta, Bondolici Viorica și Gheorghiu Ecaterina trec la treburi.

Zilele de practică sînt frumoase și pline de învățăminte.

— Practica e utilă, mi-a spus studenta Bogza Georgeta. După mine, studentul învață aici lucruri deosebit de importante și în plus reușește să-și precizeze și unele cunoștințe de la cursuri. Uite, noi am învățat la Institut că unii lăstari ai viței de vie sînt neproductivi și trebuie înlăturați. Cum trebuie înlăturați n-am reușit să mă lămuresc complet în cadrul seminariilor. Am venit la practică. La primul butuc de viță lucrarea aceasta a făcut-o tovarășul asistent, iar noi am fost atenți la explicațiile sale. Apoi am făcut și noi același lucru. Nu după mult timp, această problemă mi-a devenit clară și cred că niciodată n-am s-o pot uita. La fel s-a procedat și la alte lucrări.

In timp ce discutam, la radio s-a anunțat ora 15, iar crainicul a început „Buletinul de știri" cu un comentariu din ziarul „Scînteia" în legătură cu Hotărîrea Comitetului Central al Partidului și a Consiliului de Miniștri asupra îmbunătățirii învățămîntului superior. Studenții și studentele care se aflau în preajmă s-au strîns în jurul aparatului ascultînd cu multă atenție cuvintele crainicului.

In aceste minute am citit pe chipurile lor tinere și pline de sănătate o bucurie și o satisfacție deosebită pe care nu o pot da decît veștile plăcute, cele care cuprind în ele perspective luminoase de viitor.

P. BRATAN

Pe teme actuale

Grijă față de hrana mecanizatorilor

In majoritatea regiunilor din țară a început recoltatul orzului. In unele locuri chiar se seceră și griul. Brigăzile de tractoare de la zeci și zeci de S.M.T.-uri zoresc strîngerea păioaselor.

Conducerile stațiunilor de mașini și tractoare s-au îngrijit să pregătească utilajul în mai bune condiții decît în alți ani. Din primele vești sosite de pe ogoare rezultă că mașinile funcționează acum cu un randament sporit. Dar mașinile fără oameni nu pot funcționa. Iar oamenilor e nevoie să li se asigure bune condiții de trai.

La acestea mă gîndeam zilele trecute, aflîndu-mă la S.M.T. Pogoanele din regiunea Ploești.

— Noi, tovarășe, am pregătit totul, mi-a spus tov. Mircea Zahiu, directorul S.M.T.-ului. Tractoare, batoze, secerători-legători, combine... Incă o zi sau două și îndată ce orzul se va pîrgui vom începe „bătălia"...

— Sîntem gata cu utilajul ce e drept. Dar ce ne facem cu alimentele? l-am auzit deodată pe inginerul Ion Barbălată, agronomul șef al stațiunii.

Am aflat astfel că la această stațiune, — care peste cîteva zile va trebui să înceapă campania de recoltare, — există în magazia de alimente abia vreo... 200 kg de marmeladă! Altceva nimic. M-am întrebat și eu, de altfel ca și agronomul șef al stațiunii, ce vor primi de mîncare mecanizatorii pe teren? Doară au de executat în campania aceasta peste 6.000 de hantri!

Plîngerile conducerii stațiunii nu rezolvă problema. De ce nu s-a mișcat ea pînă acum, pentru buna aprovizionare cu alimente a mecanizatorilor pe toată durata campaniei? Din cele aflate de mine, s-a mulțumit de cele mai multe ori să dea telefoane la Uniunea Raională a Cooperativelor de Consum, pentru a i se repartiza alimente. Iar Uniunea Raională a Cooperativelor de Consum ce-a făcut? Tot nimic. Ba ceva tot a făcut. A anunțat S.M.T.-ul că se poate prezenta la depozitul Uniunii să ia... turtă dulce și bomboane în orice cantități, ca și vre-o sută de kg salam la prețul de... 27 de lei. Cît privește alte alimente cum sînt conserve, slănină, nimic.

Problema bunei aprovizionări a mecanizatorilor în campanie nu e nouă. Și nici nu privește numai S.M.T. Pogoanele. Sînt multe alte stațiuni în situații asemănătoare. Ele n-au urmat exemplul S.M.T.-urilor Sărulești, regiunea București, Costești-Pitești și altele, unde există crescătorii de porci rentabile.

Ce e de făcut? Ce altceva decît să se ceară sprijinul Serviciilor regionale S.M.T. și conducerilor U.R.C.C.-urilor, ca astfel aprovizionarea mecanizatorilor să se facă repede și în cele mai bune condițiuni? Pentru că strînsul recoltei cu mijloace mecanizate presupune în primul rînd grijă multă față de traiul mecanizatorilor.

GH. BACIU

Cîteva propuneri în legătură cu:

Aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere în S.M.T.-uri

*

ION STANCIU
directorul Direcției Organizării Muncii din Departamentul Agriculturii

* *

Aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere și aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice în stațiunile de mașini și tractoare au asigurat nu numai obținerea de cîștiguri sporite de către mecanizatori, dar și realizarea unui volum de lucrări mai mare decît în anii precedenți, precum și creșterea productivității pe cap de muncitor și pe tractor convențional, ca și reducerea prețului de cost per hantru.

Prin mărirea brigăzilor s-a redus numărul de șefi de brigadă și pontatori-alimentatori, iar în atelierele de reparații stațiunile au reținut numai muncitorii strict necesari.

In regiunea Cluj, unde în S.M.T.-uri brigăzile lucrează dispersat, numărul de muncitori s-a redus cu 14 la sută, în timp ce planul de lucrări s-a îndeplinit pînă la 20 mai în proporție de 112 la sută. Astfel, în perioada lucrărilor de primăvară, numărul de hantri realizat pe cap de muncitor pînă la 20 mai 1957 a fost de 44,7 în comparație cu numai 36 hantri realizați în perioada lucrărilor de primăvară din anul trecut. De asemenea, prețul de cost al lucrărilor lor în această perioadă s-a redus cu 3,5 la sută.

Și S.M.T.-urile din regiunile Stalin, Ploești și altele au obținut realizări importante în perioada muncilor de primăvară, în ceea ce privește creșterea producției și productivității muncii și reducerea prețului de cost. In general, planul de producție a fost depășit de către 168 de S.M.T.-uri deși s-a folosit un număr redus de muncitori (cu aproape 12 la sută).

Totuși, din consultarea muncitorilor, tehnicienilor și specialiștilor din stațiuni, din aprecierile ce s-au făcut cu ocazia consfătuirilor la regiuni și minister, rezultă că sistemului de salarizare și premiere aplicat experimental trebuie să i se aducă unele completări și îmbunătățiri.

In perioada de aplicare experimentală s-a constatat că majoritatea stațiunilor au aplicat în mod uniform tarifele de plăți. Din această cauză în unitățile sau brigăzile care au lucrat în condițiuni grele (ca cele din regiunile Stalin, Cluj și Autonomă Maghiară) cîștigurile au fost în unele cazuri mai mici decît cele realizate pe baza vechiului sistem de salarizare. In același timp, în stațiunile sau brigăzile care lucrează în condițiuni favorabile: teren ușor, lan comasat, fără dispersare etc. ca cele din regiunile Galați și Constanța cîștigurile mecanizatorilor sînt mult mai mari.

De aceea, este necesar ca pe baza prevederilor regulamentului îmbunătățit, S.M.T.-urile să folosească în mod just procentul de pînă la 25 la sută cu care se pot mări sau micșora tarifele de plăți pe hectar sau tonă, creînd în acest mod tarife corespunzătoare, adaptate condițiilor specifice de lucru, din fiecare S.M.T. și brigadă. Mai trebuie însă subliniate și alte aspecte ale muncii. De pildă, în etapa actuală, stațiunile de mașini și tractoare pe lîngă lucrările de mobilizare a solului, întreținerea culturilor, recoltat etc., efectuează irigatul în orezării și grădini. Dar tractoriștii și motoriștii sînt plătiți la irigat numai în regie. Aceasta îi determină să prefere lucrări în cîmp. Iată de ce se impune completarea regulamentului îmbunătățit de salarizare încît tractoriștii să fie stimulați a lucra și la irigarea arăturilor.

Șefii de brigadă și îndeosebi pontatorii-alimentatori realizează cîștiguri mici, mai ales în lunile cînd perioadele de lucrări sînt pe sfîrșite, cînd nu lucrează efectiv toate tractoarele din cadrul brigăzii. Experiența unităților și propunerile făcute de muncitorii din S.M.T.-urile regiunilor Cluj, Stalin, Iași etc. arată că pontatorii-alimentatori sînt necesari în etapa actuală în special la brigăzile care lucrează dispersat. De aceea trebuie să li se asigure cîștiguri corespunzătoare muncii pe care o prestează și contribuției pe care o aduc la buna desfășurare a activității brigăzilor. In acest scop, se propune mărirea salariului tarifar de încadrare și creșterea cotei-parte ce li se acordă din cîștigul muncitorilor din brigada deservită, de la 10 la 15 la sută.

Regulamentul îmbunătățit de salarizare și premiere cuprinde tarife de plată pe hectar sau tonă numai pentru lucrările principale. Restul lucrărilor (plantat și recoltat cartofi, distrus mușuroaie, tăvălugit etc.) se execută cu salariul tarifar de regie. Or, din aplicarea experimentală de pînă acum s-a constatat că este necesar să fie stimulate toate lucrările, pentru a se asigura executarea lor în bune condiții, aceasta contribuind la realizarea planului de către unitățile deservite cît și pentru ca mecanicii agricoli și tractoriștii care le execută să realizeze cîștiguri corespunzătoare. Din aceste cauze s-a ivit necesitatea majorării tarifului de plăți pentru unele lucrări principale, printre care seceratul, prășitul și recoltatul.

Completarea și îmbunătățirea regulamentului de salarizare și premiere a mecanizatorilor în sensul constatărilor și propunerilor rezultate din consultarea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din S.M.T.-uri va contribui la stimularea mecanizatorilor în executarea unui volum mai mare de **lucrări de bună calitate.**

Schimbul ÎNTRE ORAȘ și SAT

Grîu nou în magaziile statului

Dimineață de iulie. La baza de recepție a produselor agricole din orașul Călărași harnicii colectiviști din satul Mircea Vodă s-au prezentat primii cu grîu din noua recoltă. Ei au descărcat cantitatea de 3.000 de kg. din cele 6 vagoane pe care le au contractate anul acesta cu statul.

Grîul predat de gospodăria colectivă „Constantin Pavliuc" din satul Mircea Vodă, raionul Călărași, este de calitate superioară, așa cum de altfel colectiviștii s-au angajat, cu o lună în urmă, să livreze în contul contractului încheiat.

In zilele care urmează, pe măsura ce vor treiera, colectiviștii din Mircea Vodă vor livra și celelalte 57.000 kg de grîu cîte mai au contractate.

Jivo Moinirov a respectat contractul cu O. R. A. C. A.

„Cum îți așterni, așa vei dormi" — glăsuiește un proverb bătrînesc, pe care îl cunoaște bine și țăranul muncitor Jivo Moinirov din comuna Stanciova, regiunea Timișoara.

Ca orice gospodar, omul nostru, avînd nevoie de bani, s-a gîndit că n-ar fi rău să contracteze cu O.R.A.C.A. doi boi. Căci, s-a gîndit el, să mergi cu boii prin tîrguri, să te tocmești cu unul și cu altul, și pînă la urmă, neînțelegîndu-te din preț, să vii iarăși cu ei acasă, nu-i treabă cu folos. De aceea, a luat hotărîrea să meargă la achizitorul de la O.R.A.C.A. și să încheie contract. „Cu contractul am cumpărător sigur, preț bun, scăzămînt la cota de carne, mărfuri la preț de stat prin comerțul de întîmpinare" — a chibzuit Jivo Moinirov.

Zis și făcut. După vreo două luni de la încheierea contractului, gospodarul s-a prezentat cu boii îngrășați la baza de recepție O.R.A.C.A. Cei doi boi au cîntărit 1.490 de kg. El a primit atunci 14.430 lei, sumă care i-a prins tare bine.

Și, după cum prevede contractul cu O.R.A.C.A., Jivo Moinirov a primit prin comerțul de întîmpinare 7 fușe de piele și 3 kg de talpă pentru ghete și pantofi, iar cu 10 la sută din banii primiți pe boii predați și-a cumpărat diferite materiale de construcție.

Treaba s-a făcut tocmai la vreme, cu atît mai mult, cu cît în perioada muncilor agricole de vară, Jivo Moinirov avea nevoie, printre altele, și de unele unelte, pe care astfel le-a putut cumpăra la timp.

Acum văd și ceilalți țărani muncitori din Stanciova cît de avantajos este sistemul de contractare.

Iar Jivo Moinirov le spune adesea „Cum îți așterni, așa dormi", îndemnîndu-i să-i urmeze pilda.

I. MAGURA

Preluări din contracte

La centrele de achiziții ale cooperativelor de consum se primesc zilnic tot mai mari cantități de legume și zarzavaturi, pe care producătorii le predau în baza contractelor încheiate. Pînă acum cîtva timp, cooperativele de consum preluaseră din produsele contractate peste 2.860 vagoane de legume și zarzavaturi, dintre care 1.800 vagoane cartofi de toamnă și 460 vagoane de cartofi timpurii.

La centrul de contractări și achiziții al cooperativei din comuna Sanislău, regiunea Baia-Mare, de pildă, s-au primit în ultimele zile zeci de mii de kilograme de cartofi timpurii.

Numai în trei zile, cooperativa a plătit producătorilor peste 100 de mii lei pentru legumele și zarzavaturile predate.

50.850 kg de produse agricole valorificate prin cooperativă

Pînă acum cîteva zile, achizitorul cooperativei din Ciocani, raionul Bîrlad, — tovarășul Gheorghe Helber — a achiziționat de la țăranii muncitori ai acestei comune cantitatea de 50.850 kg de produse, valorificate de către el la cooperativă. Iată pe sortimente achizițiile făcute în ultimele săptămîni de cooperativă: grîu-secară — 26.850 kg; porumb — 16.400 kg; floarea-soarelui — 4.600 kg; orzoaica — 3.000 kg.

Pe urmele materialelor publicate

UN RĂSPUNS DIN... DOSAR!

In nr. 328 din 18 iunie a. c. al ziarului nostru a fost publicată o notă sub titlul: „Din fruntași, codași", în care se critică S.M.T.-Huși, regiunea Iași, pentru faptul că a rămas mult în urmă cu pregătirea utilajului agricol necesar în campania de recoltare.

In ziua de 5 iulie a.c. ne-a sosit la redacție adresa cu nr. 30218 din 2 iulie a.c., a secției agricole a sfatului popular regional Iași, semnată de tov. ing. Cl. Ghebea, șeful serviciului regional S.M.T., prin care ni se face cunoscut că **la data de 25 iunie S.M.T.-Huși a terminat reparațiile pentru campania de vară.**

In ziarul „Flacăra Iașului" nr. 3377 din 4 iulie, însă, a apărut la colțul „Instantanee" nota cu titlul „Reparată, dar numai pe hîrtie". In nota amintită este scos la iveală faptul că **la acest S.M.T. la data arătată mai sus mai era de reparat o combină.** In această notă se spune negru pe alb: „Orzul se scutură și combina se repară. Ce notă merită conducerea S.M.T.-ului Huși și comisia de recepție regională care, trecînd prin gară, a dat gata reparată o combină defectă și descompletată?"

Noi, de asemenea, întrebăm: Ce notă merită tovarășii de la secția agricolă a regiunii Iași, cît și cei de la serviciul regional S.M.T. (tov. ing. Cl. Ghebea) care ne-au trimis răspunsul „din dosar", cuprins în adresa amintită mai sus?

Cum se face castrarea porumbului pe loturile de hibridare

Una dintre lucrările importante ce trebuie făcute în scopul obținerii unei semințe hibride de porumb valoroase este și castrarea, adică îndepărtarea paniculelor (spicelor) de la plantele solului mamă. Lucrarea se începe atunci cînd paniculele încep să apară dintre frunzele din vîrful tulpinii, astfel încît pot fi apucate cu mîna. De obicei, apariția spicelor se produce timp de 7—12 zile. De aceea, în toată această perioadă castrarea trebuie executată zilnic, pînă cînd toate spicele plantelor de pe rîndurile cu solul mamă au fost îndepărtate. Cînd din cauza vremii secetoase spicele înfloresc „în burduf" paniculul înflorit se smulge cu frunza cu tot și se așează cu grijă pe pămînt, fără a împrăștia polenul. Dacă la plantele solului mamă au mai rămas cel mult 10 la sută spice neapărute, acestea se îndepărtează toate într-o singură zi, chiar dacă nu au ieșit încă dintre frunze.

Castrarea se face prin smulgerea paniculelor cu mîna. Cel ce execută lucrarea merge printre două rînduri de porumb și prinde cu o mînă partea de deasupra și ultimele frunze de la plantele la care a început să apară spicul. Cu mîna cealaltă apucă spicul de la bază și îl rupe printr-o mișcare bruscă în sus. Spicul nu trebuie tăiat pentru că astfel pot pătrunde în plantă sporii de tăciune. Trebuie să se aibă grijă ca atunci cînd se execută castrarea să se îndepărteze tot paniculul pentru a nu rămîne nici o ramificație pe tulpină, care ar putea produce polen.

De asemenea, e necesar să se facă și copilitul (îndepărtarea lăstarilor), mai ales la plantele din solul mamă, deoarece acești lăstari pot produce polen și în același timp stînjenesc dezvoltarea plantelor. O altă lucrare ce trebuie executată la plantele din solul mamă este și polenizarea artificială suplimentară.

Purificarea culturilor de cartofi

In unele regiuni din țara noastră cum sînt Suceava, Baia Mare, Cluj, Hunedoara, Bacău și Oradea, culturile de cartofi sînt atacate de boala numită rîia neagră, care provoacă în unii ani pagube mari (producția fiind redusă cu 40—90 la sută). Din cercetările făcute s-a ajuns la concluzia că mijlocul cel mai potrivit de combatere a bolii este folosirea la plantare a cartofilor din soiurile rezistente la această boală cum sînt: Mittelfrühe, Voran, Ackersegen, Merkur etc.

Intrucît soiurile cultivate nu au o puritate de sută la sută, este necesar ca în timpul vegetației să se elimine din lan toate tufele ce nu fac parte din solul respectiv. Lucrările de purificare se vor face la înflorit, deoarece însușirile specifice fiecărui soi de cartofi se deosebesc cel mai bine în această perioadă.

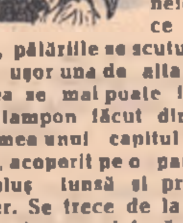
Inainte de începerea lucrării trebuie să se determine puritatea biologică a culturii și starea fitosanitara, potrivit instrucțiunilor date de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în scopul recunoașterii culturilor de sămînță. In cazul cînd culturile de cartofi au peste 30 la sută alte soiuri și sînt atacate de rîia comună și putregaiul uscat în procent de 10 la sută, de înnegrirea bazei tulpinei în procent de 5 la sută și de mană și viroze în proporție de 2 la sută — **se renunță la purificare.**

In culturile admise purificarea se va executa astfel: responsabilul cu purificarea merge printre rîndurile de cartofi, controlînd 2—3 rînduri în stînga și 2—3 rînduri în dreapta și arată lucrătorilor ce-i urmează tufele din soiurile străine care trebuie smulse. Cartofii obținuți în urma lucrărilor de purificare se valorifică.

E bine să știm

Polenizarea suplimentară artificială la floarea-soarelui, porumb și cînepă

La floarea-soarelui polenizarea suplimentară artificială trebuie începută cînd 30 la sută din plantele din lan au înflorit și cînd cel puțin o treime din florile fiecărui capitul (pălărie) sînt în floare. Lucrarea se face numai dimineața, după ce s-a luat roua, între orele 5—8, în felul următor: se trece printre rîndurile de plante și se apropie capitulele (pălăriile) unele de altele pînă ce se suprapun.

Apoi, pălăriile se scutură puțin și se apasă ușor una de alta prin rotire. Lucrarea se mai poate face cu ajutorul unui tampon făcut dintr-un carton de mărimea unui capitul de floarea-soarelui, acoperit pe o parte cu o bucată de pluș tunsă și prevăzută cu un mîner. Se trece de la plantă la plantă iar tamponul încărcat de polen se lipește de suprafața fiecărei pălării, pînă cînd se polenizează tot lanul.

Deoarece nu toate plantele înfloresc o dată, operația se va repeta de două și chiar de trei ori, la interval de 3—4 zile.

La stațiunea experimentală Tg. Frumos-Iași, sporul de recoltă obținut, cînd cultura de floarea-soarelui a fost polenizată suplimentar de trei ori, a fost de 615 kg la ha.

La porumb **polenizarea artificială suplimentară se execută** tot dimineața după ce s-a ridicat roua, **în momentul cînd la jumătate din plante a apărut mătasea, și se repetă de 2—3 ori la interval de 5—6 zile. Polenul se strînge** în cornete, găleți, **sau în saci de hîrtie, numai de la plantele sănătoase, bine dezvoltate. Apoi se trece de-a lungul rîndurilor de porumb și se împrăștie cîte puțin polen pe mătasea proaspătă. Polenul se poate presăra pe mătase și cu ajutorul unei sticle legate la gură cu un tifon sau cu un tampon de vată sau chiar cu o pensulă. Polenizarea artificială suplimentară la porumb se poate face mai simplu rupînd spicele de la plantele sănătoase și scuturînd polenul pe mătasea proaspăt apărută.**

Dacă la a doua sau a treia polenizare găsim pe știuleți mătase proaspătă înseamnă că fecundarea nu s-a făcut complet și trebuie să repetăm lucrarea. De asemenea, se vor poleniza toți știuleții apăruți mai tîrziu.

La stațiunea experimentală agricolă Mărculești, regiunea Constanța, s-a obținut la porumbul polenizat de două ori un spor de recoltă de peste 600 kg boabe la ha.

La cînepă polenizarea suplimentară artificială se face astfel: se întinde o frînghie, cu care doi oameni trec prin lan, de-a lungul rîndurilor, scuturînd ușor florile bărbătești. Dacă cînepa este înaltă, frînghia se leagă de două bețe sau cei doi oameni merg călare. Timpul cel mai potrivit pentru executarea lucrării este dimineața, între orele 7—9, după ce s-a ridicat roua. Polenizarea începe cînd 40—50 la sută din plante sînt înflorite și se repetă la interval de 5—6 zile.

CUM SE PREGĂTESC ARIILE

Succesul campaniei de treieriș depinde în mare măsură de buna organizare a ariilor de treier. Prima condiție pentru buna desfășurare a treierișului este așezarea potrivită a ariei pe loc plan și neinundabil, pentru ca apele provenite din ploi să se poată scurge cu ușurință. De asemenea aria trebuie organizată cît mai aproape de tarlalele de păioase și să aibă drumul de acces cu poduri bune peste ape și șanțuri, astfel ca transportul recoltei să se facă ușor.

Locul ariei va fi stabilit la cel puțin 200 metri de marginea satului, 300 metri de calea ferată, 50 metri de șosele și 100 metri de casele izolate, pentru a se putea preîntîmpina pericolul unui incendiu. Trebuie căutat ca locul de arie să se găsească în apropierea unei surse de apă (puțuri, rîu, iaz etc).

Odată stabilit locul ariei, terenul va fi răzuit de iarbă și mărăcini și curățat de paie, resturi de plante, udat și bine bătătorit, iar de jur împrejur se va ara o fîșie de 3—5 metri lățime.

In afara terenului de arie e necesar să fie amenajat un loc special pentru evacuarea paielor și a plevei, la o distanță cît mai mare de locul unde este instalată batoza și de locul unde se depozitează recolta. Carburanții se vor amenaja în gropi speciale la o distanță de cel puțin 100 metri de arie.

Pregătirea hranei, luarea mesei și odihna se vor face la cel puțin 100 de metri de arie. Pentru fumat se vor pregăti locuri speciale la o distanță de cel puțin 50 de metri de brîul de arătură care înconjoară aria.

Este obligatoriu ca pe fiecare arie să se găsească un pichet de incendiu în imediata apropiere a garniturii de treier.

Recolta se va așeza la 100—150 metri distanță de garnitura de treier de unde se va aduce cu carele la batoză. Dacă se va treiera după metoda Brediuk șirele se vor face separat pentru grîu, orz și ovăz și se vor așeza astfel pe arie încît să permită întoarcerea batozei printre ele, în vederea alimentării acesteia cu snopi pe ambele părți.

FOILETON

A tunat și i-a adunat...

In comuna Putinciu, regiunea București, sînt trei. Constantin Ion, administratorul lotului zoopastoral e unul. Al doilea e Vasile Balaban, contabilul șef al cooperativei. A treia, căci e o „ea", e Tincuța Bodea, tehniciana veterinară. Dar dacă n-ar fi niciunul, zic oamenii, ar fi mult mai bine. Asta însă nu-i adevărat. Dacă stăm strîmb și judecăm drept, apăi vedem că oamenii greșesc atunci cînd spun „dacă n-ar fi". Pentru că de fapt tustrei nu sînt mai niciodată acolo unde-i cauți și unde s-ar cădea să fie.

Pe de altă parte, chiar dacă admitem că respectivii „sînt" totuși, chit că își fac veacul aiurea decît acolo unde au fost puși să și-l facă, tot găsim că oamenii greșesc, pare-se, cînd susțin că dacă ei n-ar fi, ar fi mai bine.

Păi, ia gîndiți-vă și dumneavoastră, dacă n-ar fi Constantin Ion, cine ar mai sta cîte-o ziulică de mare pe malul bălții gospodăriei colective, cu undița după pește?! Ce-are a face că dumnealui n-a luat la vreme măsuri pentru plivitul buruienilor din culturile lotului, pentru prășitul porumbului și pentru cositul lucernei! Peștele-i principalul. Ce? Să se înmulțească peștele peste măsură și să nu mai încapă în baltă? Păi — doamne ferește! — de atîta pește „nerărit" s-ar putea să iasă apa peste maluri și să pustiască ogoarele colectiviștilor. Așa că, vedeți dumneavoastră, dacă nu plivește culturile de pe lotul zoopastoral, Constantin Ion tot face bine că plivește... balta de pește.

Dar dacă n-ar fi Vasile Balaban, contabilul-șef? Păi bine, atunci n-ar mai avea cine învîrti cheile cooperativei pe deget, lăsînd cooperativa mai mult încuiată. Și apoi M.A.T.-ul ar pierde pe cel mai credincios client al său!

După cum ar suferi de asemenea paguba însemnate C.F.R.-ul și I.R.T.A. dacă n-ar fi tehniciana veterinară Tincuța Bodea. Oricum, dar 25 de călătorii pe lună la Giurgiu, la București și mai știu eu unde, chiar dacă sînt făcute fără învoirea președintei sfatului popular, înseamnă ele ceva!

*

Dar, vezi, așa e lumea — rea. Vorbește! Dar locuitorii comunei Putinciu preferă să se lipsească de zicala populară din capul istorisirii de față decît să li se mai facă satul de rîs. Iar colectiviștii și organele locale C.F.R., I.R.T.A. și... M.A.T. sînt de părere că dacă n-ar fi niciunul din cei „trei, doamne, și toți trei", singura pagubă pentru ele ar fi „pagubă-n ciuperci".

Mai rămîne de văzut ce părere are în această privință și sfatul popular al raionului Giurgiu...

NICOLAE COMANICI
(După o corespondență de la Traian Barbălată).

PORUMBUL și BURUIENILE

Soarele ardea cumplit.
Lîngă-un lan de păpușoi
O mașină s-a oprit
Și bea apă din butoi.
— Vezi? — a zis o lobodă,
Cu limba cam slobodă,
Către o pălămidă lată:
Ne stropește, fă, surată,
Ne aduc, în loc de... sapă,
In butoiul cela apă.
Și ce bine-o să mă scald,
Draga mea, că mor de cald.
Și tu ține cu patru foi
De ce rîzi și mi te-nfoi?
Apa-i numai pentru noi.
O să-ntindem foarte bine
Tot frunzișul peste tine,
Ca pe hîda la făptură
Să nu cad-o picătură.

Păpușoiu' năbușit
De sub frunze a grăit:
— Eu mă știu că-s păpușoi
Și-i hrănesc; deci se cuvine,
Oamenii întîi pe mine
Să mă cruțe — nu pe voi!
— Lasă gura! ce, visezi?
Stîrpitură, nu te vezi
Că-ți dai sufletul sub mine?
Ah, ah, ce răcoare vine,
Vai ce bine m-au stropit.
Pînă mîine negreșit,
A zis pălămida-n zori.
Am să fiu de două ori
Mai puternică. De-acum,
Stîrpitură, te sugrum!
Apoi către știr: „Măiculițe,
Nu simți o durere-n șale,
Sau în frunze o arsură?"
— Simt o amăreală-n gură.
Nu știu, parcă amețesc
Frunzele mi se veștejesc
Parcă-s arse de oțic.
Puștiule, tu n-ai nimic?
— Nu! Ia uită-te la mine!
Mă simt parcă mult mai bine
— Ah! strigat-a cu obidă
Ingîmfata pălămidă.
Mor, zău! apa aia oare
N-o fi fost otrăvitoare?
— Ba a fost, strigă porumbul,
Trîntind vorbele ca plumbul.
Au fost prafuri și cu apă
Mai cumplite ca o sapă.
Insă numai pentru voi
Nu și pentru păpușoi.
Prafuri tari care ucid:
V-au stropit cu ierbicid.

SATIRA și UMOR

50 la sută

In unele gospodării nu se iau măsuri pentru repararea din vreme a uneltelor stricate în campaniile trecute.

— ...furcă fără coadă, coadă fără lopată, coasă fără coporîie... care va să zică am realizat reparațiile cam 50 la sută...

Desen de N. CLAUDIU

ȚEPI

Cum s-ar apăra porcarul de la gospodăria colectivă Felmer, regiunea Stalin, căruia i s-au dat pentru îngrijire 24 stupi de albine, din care au mai rămas doar 10...

Recunosc, sînt mai puține,
Și în plus altfel pier,
Că nu știu dintre albine
Care naiba o fi... vier.

Intre DUNĂRE și MARE UN SINGUR OGOR

Insemnări din prima regiune cu agricultura complet cooperativizată

Este, ni se pare, in firea lucrurilor ca amintirea unui eveniment, oricit de insemnat ar fi, să nu poată trăi prea mult prin el insuși. Este sigur insă că evenimentul trăiește prin urmările sale și ramine in inima și in mintea oamenilor mereu viu, mereu prezent.

Așa va rămine și evenimentul completei cooperativizări a regiunii Constanța, anunțat zilele trecute. Inceputul plin de frămintări, de inaintări și dări inapoi, căutările necontenite și bucuria izbinzilor nu pot fi uitate și nu trebuie uitate.

Constanța impărtășește prin victoria obținută o prețioasă experiență. Este experiența muncii insuflețite desfășurată mai bine de opt ani de către oamenii muncii din Dobrogea pentru ridicarea regiunii lor, altădată atit de năpăstuită.

V e c h e a...

Nu poți să vorbești despre Dobrogea de azi fără a aminti, macar in treacăt, despre cea de eri. Fiindcă numai cunoscind, cit de cit, cum arăta Dobrogea cu ani in urmă poți să ai o imagine mai precisă despre saltul uriaș pe care l-a făcut această regiune in timpul din urmă...

Exista, pe vremuri, in Dobrogea un cintec. Un cintec cumplit de amar și de trist. Il cintau mamele la leagănul noilor născuți:

Vai și amar că te-ai născut
Sufletelul mamei scump
Inc-un suflet la nevoi
Vai de tine, vai de noi.

In versurile acestea simple, poporul a inmănunchiat toată tragedia Dobrogei. Ce găsea pe lume noul născut? Un bordei sărac și mizer, un pămint aspru și neindurător, bintuit de arșițe inăbușitoare și de vinturi năprasnice; oameni săraci, inglodați in sărăcie și nevoi, exploatați la singe de boieri și chiaburi. Ani de-a rindul, recoltele de griu din Dobrogea nu treceau de 430-550 de kg la hectar, iar cele de porumb nu depășeau 450-600 de kg la hectar. Inventarul agricol al unui țăran muncitor cu 5 hectare de pămint era alcătuit, după cum arătau înseși statisticile burgheze din 1927, din două sape in valoare de 60 de lei. In tot județul Constanța in vremea aceea nu se găseau decit 119 tractoare, iar județul Tulcea avea — oare de necrezut — 3 tractoare și 3 batoze. Mizeria, bolile și neștiința de carte stăpineau de veacuri pe aceste locuri: circa 60 la sută din locuitori erau neștiutori de carte...

Starea de plins a Dobrogei a impresionat adinc pe mulți dintre cărturarii noștri. „Peste tot — scria Ion Ionescu de la Brad, primul agronom romin care acum 100 și ceva de ani a vizitat 388 de sate din aceste părți — se observă o stare de stagnare, o stare de plins"... Zeci de ani mai tirziu, istoricul burghez Nicolae Iorga zugrăvea astfel tabloul Dobrogei: „un pustiu tulburat și răscolit: pe alocuri pare a fi o miriște cu firele slabe, rare; cîteva foi de porumb încîlcit se clatină jalnic in bătaia vintului sălbatic, ce aleargă neoprit asupra cocoașelor de lut. Pajiștile sint cu totul arse, și puținile turme și cirezi ce rătăcesc pe departe nu-și află indestulare. Pe marginea șanțurilor numai flori albastre de scai răsar singuratice"

Pină in anii regimului de democrație populară s-a păstrat această imagine tristă a Dobrogei. Dar acum...

...și noua Dobroge

Acum dacă străbați drumurile acestea, de la Negru Vodă pină la Tulcea, ori de la Fetești pină pe țărmul Mării albastre ai să intilnești pretutindeni mărturii grăitoare ale innoirilor petrecute. Lanuri nesfirșite de griu și porumb, de orz și ovăz, unite in tarlale fără haturi, incintă privirile vizitatorilor. Socialismul a inmănunchiat forțele oamenilor inzecindu-le și a pus la indemina acestora tehnica și știința.

In ultimii ani agricultura Dobrogei a făcut saltul de la piatra de arman, cu care se treierau cerealele, la combină, de la plugul de lemn, tras de vacă sau măgar, la tractor. Astăzi, agricultura Dobrogei are la indemină 4.480 de tractoare fizice — mai multe decit se găseau in toată agricultura Rominiei burghezo-moșierești.

In zilele noastre a devenit obișnuință faptul ca țăranul dobrogean să socotească recoltele ce le obține la hectar nu in sute, ci in mii de kilograme. Tot in mii de kilograme se socotesc veniturile pe care le primesc astăzi pentru munca lor colectiviștii harnici și cele pe care le obțin întovărășiții ce lucrează cu vrednicie. Exemple? Cite vrei. Iată unul. Anul trecut gospodăria colectivă din satul Amzacea a repartizat pentru ziua-muncă 24,735 kg de cereale. In gospodăria colectivă „Bărăganul" s-au impărțit cite 17,05 kg, in cea din Făcăeni tot atîtea... In milioane de lei se socotesc veniturile multor gospodării agricole colective...

Dobrogea de azi nu mai seamănă nici pe departe cu cea de ieri. „Pustiul tulburat și răvășit" — cum ii numea Iorga — se transformă pe zi ce trece intr-o țară a veseliei și belșugului. Fiecare an din cei opt care au trecut de cind in satele regiunii Constanța s-au născut primele gospodării colective a adus in viața și gindurile oamenilor, in felul lor de trai, mari schimbări. Au fost ani de luptă grea, incordată, dar oamenii au invins. Au izbutit pentrucă au urmat cu incredere politica partidului și pentrucă au simțit mereu și mereu alături de ei partidul. Lupta a fost grea, anevoioasă, dar cu atit mai luminoasă și mai deschizătoare de noi perspective apare victoria dobindită acum...

● Gospodăriile colective din regiune au in proprietate obștească 327 de autocamioane.

●. In cererea prin care Daud Abibula din Cobadin solicita primirea in gospodărie era scris: „aduc in gospodărie un măgar — singura mea avere". De curind Daud s-a mutat in casă nouă. Asemeni lui, alți 80 de colectiviști și-au construit case.

●. Numărul taurinelor, proprietate obștească a gospodăriilor colective, a crescut la 15.267 de capete in 1956, față de 1247 capete cite erau in 1950.

Inceputul a fost făcut acum opt ani, la numai șapte luni de la apariția Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie. 141 de familii de țărani muncitori din comunele Progresul, Ioan Corvin și Ceamurlia de Jos au format primele trei gospodării colective din regiune. Un strop intr-o mare imensă de gospodării individuale. Dar cu anii, stropul a devenit ocean și acum toți țăranii muncitori din Dobrogea sint colectiviști și intovărășiți. In cele 328 de gospodării colective și 339 de intovărășiri agricole oamenii lucrează in comun suprafața de 556.860 hectare.

Kemal și Perzie au semnat

Suliman Devlet a avut nevoie in cei 50 de ani ai săi de multe adeverințe. Cea mai mare parte dintre ele aveau mențiunea „de paupertate". Asta pină in 1952. De atunci in nici o adeverință mențiunea nu și-a mai aflat rostul. In registrele gospodăriei colective din Basarabi a fost trecut atunci și numele său.

Dar Devlet mai are un frate și acest frate nu vrea in ruptul capului să vină in gospodărie. Degeaba și-au răcit agitatorii gura incercind să-l convingă, nu vrea și pace.

— Ce mă tot bateți la cap? Dacă vreau mă inscriu, dacă nu, nu! Liberul consimțămint — zice partidul

— De liberul consimțămint ai aflat, dar că ești prost, nu!

S-au lăsat oamenii păgubași. „Asta e catir nu om".

Pe Devlet l-a oprit intr-o zi Izmail Mustafa, președintele gospodăriei.

— Ehei Devlet acai (nene Devlet), Kemal te face de rîs cu incăpățînarea lui. Incearcă să-l convingi, că-i ești doar frate.

N-a mai putut răbda Suliman Devlet. A luat-o in susul uliței. A bătut la poarta lui Kemal.

— Dacă mă iei cu agitația mai bine vezi-ți de drum.

— De drum nu-mi văd, cit despre agitație, capul tău e prea prost să priceapă ceva, așa că...

Putea să primească Kemal o asemenea insultă?

Și cum Devlet nu e om care să arunce vorbe in vint a inceput să-i explice fratelui de ce „capul lui e prost". Mai intii că in loc să vină in gospodărie, trage mița de coadă de unul singur. Al doilea, că el Kemal, dacă se inscrie in colectivă și pe deasupra mai și muncește o să-și indestuleze casa cu ce poftește. Exemplu că așa stau lucrurile? Destule. Ia-mă pildă pe mine — i-a spus Deval. Am făcut anul trecut 520 de zile-muncă. Și ce-am primit? (Deval și-a scos carnetelul in care își notează zilnic numărul de zile-muncă și-a inceput să inșire:) 2.849 lei, 4.160 kg de porumb, 730 kg de griu — știi că la voi griul a fost și mai slab — apoi brinză, fasole, floarea-soarelui, lină, mei — in total incă 455 kg. Să-ți mai spun ce-a luat Izet Ibram? Știi că el a avut 1.232 de zile-muncă...

I-a mai inșirat Devlet fratelui său, al doilea, al treilea, al nu știu mai cîtelea argument... S-au despărțit tirziu. Devlet a plecat vesel. Kemal a rămas morocănos.

Am incercat să aflu de la bătrinul Devlet de cite ori s-a mai intilnit cu frate-său, cu individualul. Nu mai ținea minte. Iși amintea numai ultima intilnire inainte ca acesta să semneze cererea.

...A intrat in casa joasă cu acoperișul lipit cu pămint a fratelui său, pe inserat

— Se lasă ger nu glumă — a observat bătrinul

— Și ce-ți pasă dumitale? — i-a intors-o supărat Kemal

—Mie chiar că nu-mi pasă..

— Că ți-ai făcut casă nouă, călduroasă, in care nu fluieră vintul — i-a luat vorba din gură fratele.

Bătrinul l-a privit hitru. Vezi că știi?

— Acum l-a să-mi spui acai. — l-a intrebat răutăcios individualul — Antemir Toma și Sarivan Gheorghe și-au făcut și ei case?

— Măi, te știam prost, dar nu te știam și leneș.

Kemal a oftat, s-a scărpinat la ceafă...

— Du-te nene și te culcă sint obosit.

Mina mi-o pun pe foc asemeni lui Mucius Scevola, că Suliman Devlet n-a studiat psihologia in nici o școală, n-a invățat nici o definiție din această știință pretențioasă. El a ințeles insă in seara aceea, cu un simț dat de experiența indelungată a vieții, că a doua oară cind va veni in casa fratelui său, fie chiar și miine seară, nu va mai sta de vorbă cu un individual. Și experiența lui de viață nu l-a inșelat nici de astă dată. A doua zi pe biroul președintelui a mai apărut o cerere semnată de Kemal Suliman și soția sa Perzie.

Lămurirea rudelor, a prietenilor, a vecinilor, pentru a intra in gospodării colective și intovărășiri a fost folosită ca principală metodă de atragere a țăranilor muncitori individuali.

Asemeni lui Devlet Suliman nu l-a răbdat inima să-și neglijeze rudele rămase in afara gospodăriei nici pe Sava Grigorie, care și-a lămurit mama și fratele, nici pe Beșir Eserif, care a atras și el pe cei doi frați Eregep și Mustegep, și nici pe alte mii de colectiviști și intovărășiți care, cu carnetele in față, nu și-au pierdut răbdarea in discuțiile cu rudele și prietenii.

Argumente au avut destule. Sute de kg de cereale sporuri la hectar, peste 2000 de case noi, 1350 de aparate de radio, mii de biciclete, toate stăpinite de colectiviști. Putea oare acestea să lase indiferenți pe cei șovăielnici? Desigur ca nu.

COPILĂRIE FERICITĂ

Căminul de zi al gospodăriei colective din Comana. Le-or fi povestit părinții micuților lor cum au crescut ei?

Perad Gani din Topraisar a fost, pină a intra in gospodăria colectivă, cel mai sărac țăran din comună. Priviți-i casa. A construit-o de curind și a mobilat-o confortabil.

Cîțiva agitatori colectiviști din Topraisar il vizitează pe Girbală Petre. „Vino, omule, alături de noi. Cit o să mai stai in casa asta?"

Cu statutul să nu glumești

Dacă știi precis că in Valea Seacă nu este gospodărie de stat, n-ai nevoie să intrebi pe cineva unde este sediul colectivei. Numărate una peste alta afli la marginea satului aproape de Ac Bașic Bair (Dealul cu pămint alb) 14 construcții noi, intinse pe o suprafață de cîteva hectare.

N-am amintit intimplător de Dealul cu pămint alb. Cu piatra scoasă din acest deal s-au ridicat acareturile gospodăriei. Cite n-au făcut colectiviștii cu cei aproape 300.000 de lei economisiți!...

Dar nu despre aceasta este vorba acum.

Printre cei mai harnici colectiviști din Valea Seacă se află și Gheorghe Tănase. A făcut p r i m a cerere să intre in colectivă in 1952. Peste 2 ani a făcut alta. Prima oară, adunarea generală s-a impotrivit primirii lui și iată de ce:

După ce a citit cererea lui Tanase, tovarășul Abib Bechir, președintele gospodăriei, s-a adresat adunării:

— Vreți să-l intrebați ceva?

— Oho, cite!

De fapt, și Ion Papuc și Nicolae Todoșoiu și Api Selim n-aveau să-i adreseze noului venit decit o singură intrebare: „de ce dintre uneltele cu care vrea să intre in colectivă, lipsește tăvălugul".

— Tăvălugul nu-l dau — a sărit Tănase.

— Nu-l dai, nu te primim. Dacă vrei să-ncepi o viață nouă, așa cum zici, incepe-o cinstit, fără șmecherii. Noi nu ne furăm căciula.

Și din cauza acestui tăvălug care nu era nici pe departe unealta cea mai de preț din averea lui Tănase, adunarea generală nu l-a primit. Ar fi insemnat să incalce statutul.

Grija aceasta deosebită pentru respectarea statutului, cuvintul greu nu al unui singur om — fie el și președinte — ci al mulțimii, al adunării generale, a făcut pe mulți individuali să ințeleagă că treburile merg bine la colectiviști tocmai pentru că ei nu glumesc cind e vorba de interesele gospodăriei.

Nu erau puțini individuali care șovăiau să intre in gospodărie de teama de a nu intra la „stăpin", de a nu li se porunci. Au vizitat gospodăriile, au participat, mulți dintre ei, la adunări generale și n-a fost greu să se convingă că dacă in gospodăria colectivă există stăpini, apoi stăpinii sint toți colectiviștii.

In ce-l privește pe tovarășul Gheorghe Tănase, nu numai că a adus și tăvălugul dar a convins să intre in gospodărie și pe vecinii săi — pe Pascu Cioc, Maria Martinescu, Păun Iote — in total 14 familii.

Pină la 1 iulie a făcut el singur de la inceputul anului, 251 de zile-muncă.

Combinerul

Nicolae Balangiu și Ion Vișan au copilărit impreună. Erau prieteni nedespărțiți. In școala primară au stat in aceeași bancă. Dacă Nicolae făcea vreo poznă, Ion nu era străin de ea. Ce mai incoace, incolo Erau ca doi frați.

La virsta de 14 ani Nicolae Balangiu a plecat la școala de tractoriști; Ion Vișan a rămas lingă părinți să-i ajute la munca cimpului. După aceea se vedeau rar. Intr-un an nu s-au văzut de loc. Era anul cind Ion Vișan s-a căsătorit, intemeindu-și o gospodărie proprie. Anul trecut Nicolae Balangiu a fost repartizat de S.M.T. Valul Traian să recolteze griul gospodăriei colective din Poarta Albă, satul său natal. Cei doi prieteni s-au intilnit din nou. Și-au adus aminte de copilărie și rideau din toată inima atunci cind vorbeau despre năzbitiile făcute impreună. Dar intr-o zi Ion Vișan se supără foc pe Nicolae. O săptămină l-a ocolit pe cit a putut. Il ura. „Nici nu vreau să mă gindesc că am fost prieten cu un așa om" — își zicea el ori de cite ori își aducea aminte de Nicolae. Auzi, să intru in colectivă că-i bine acolo. Dacă-i bine să lase dracului combina, să intre el".

Nicolae Balangiu terminase recoltatul și se pregătea să plece in altă gospodărie, cind, peste miriște, se indrepta spre el vechiul său prieten.

— Ce vint te aduse, măi Ioane, il intrebă Nicolae zimbind.

— Vinturi rele, că altceva ce ma mai poate aduce la tine.

— Dar ce ți s-a intimplat?

— Numai necazuri am de la o bucată de vreme. Unul cite unul mi-au intrat in colectivă și intovărășire toți vecinii și se uită la mine ca la o arătare. Aproape că nici nu-mi răspund la „bună-dimineața". Ce să fac, să intru și eu? De-aia venii la tine.

— Eu ți-am spus odată, dar tu te-ai supărat. Ce să-ți mai spun! Privește in jurul tău mai bine și o să vezi că toată viața... muncești din greu și tot nu ai.

— Da' parcă ăia din colectivă au? Alde Neacșu...

— Nu judeca colectiva după Neacșu. Puturos a fost, puturos rămine. Vezi-i pe alții. Nea Ion Hudici și-a făcut casă și, pare-mi-se... ți-a dat și ție griu să insămințezi astă-toamnă.

Intimplarea aceasta am aflat-o anul trecut de la combinerul Nicolae Balangiu. Acum citeva zile l-am intilnit din nou la colectiva din Viile Noi, unde recolta. L-am intrebat ce-i mai face prietenul său Ion Vișan.

— Ce să facă? mi-a răspuns el. L-am intilnit de curind. E fruntaș in colectivă. Mi-a mulțumit.

Unul din cei 20.000

N-am avut prilejul să facem cunoștință cu inginerul Ion Ciuhureanu, agronomul gospodăriei colective din Peștera. Nu știm deci dacă-i inalt sau scund, blond sau oacheș, dacă are mișcări domoale sau repezite. Știm insă că a fost unul din cei mai buni agitatori pe tărimul transformării socialiste a agriculturii, că alături de alte sute de ingineri și tehnicieni agronomi din regiune a pus cu nădejde umărul la clădirea gospodăriilor colective și intovărășirilor agricole.

Exemple? Iată unul din ele. In satul Ivrinezu Mare oamenii au stat multă vreme pe ginduri dacă să intre sau nu in gospodăria colectivă. Poate că unii din ei ar fi spus da, dar familiile lui Nicolae Tudorache, Petru Tudorache și Gheorghe Tudorache spuneau ba. Și cind aceste trei familii susțineau una apoi cei mai mulți din sat erau de partea lor. De vreo 30 de ori a stat Ciuhureanu de vorbă cu Nicolae Tudorache. Și cind reușea să-l convingă pe el, hop nu mai vrea soția, iar cind, in sfirșit, după discuții și argumente convingătoare nevasta lui Tudorache își da consimțămintul, bărbatul incepea să dea inapoi. Dar stăruința și energia inginerului, argumentele sale au dat rezultate. Nicolae Tudorache a făcut cererea de intrare in colectivă. După el s-au inscris Petru și Gheorghe Tudorache. Apoi tot satul. Astăzi, cind colectiviștii din Ivrinezu Mare culeg bogăția de recoltă de pe tarlalele intinse sau cind duc spre case carele incărcate cu produse își aduc desigur aminte de indemnurile lui Ciuhureanu, de omul acesta modest care i-a ajutat cu știința și priceperea lui să-și clădească o viață nouă.

Mătușa Gherghina n-a fost ultima

Pină acum 5 zile pe harta regiunii Constanța, raionul Tulcea era hașurat cu linii negre. Acest fapt indica că Tulcea este singurul raion din regiune necooperativizat. O hartă hașurată și pe ea un număr care se schimba in fiecare seară. Numărul indica procentul cooperativizării. In zilele cind numărul acesta creștea cu repeziciune, de la o zi la alta, am colindat satele raionului.

Comuna Niculițel.. Primul popas. La sfatul popular comunal se adunase parcă tot ce-i om in sat. Discuții aprinse, tumultoase. Și toate se invirteau in jurul aceleiași probleme: să intre sau nu in gospodăria colectivă sau in intovărășire.

Mătușa Gherghina Zaharia își sculurase parcă neiamul neamurilor din spate. Alerga incoace, incolo, de la grup la grup, trăgea cu urechea la ce spun oamenii și se repezea la agitatoarea Troifin Ana.

— Tu să-mi dai pace, auzi. Nu intru. Am fată de măritat. Cu ce o mai mărit dacă intru cu pămintul in gospodărie?

— Doamne, dar cine ți-o mai fi băgat in cap și asta, se mira agitatoarea Troifin Ana.

— Nu interesează cine, dar vorba e cum zic eu?

— Cum o să fie așa! Zău tușă Gherghina, mata, femeie in toată firea, și ciulești urechile la toate zvonurile! Dar, fetele lui Ion paznicul de la gospodăria noastră nu s-au măritat? Și, slavă domnului, au luat băieți unul și unul. Cea mai mica s-a căsătorit cu un tractorist. Nunta le-a făcut-o taică-său, cu o parte din avansul luat anul trecut. Ai auzit ce nuntă a făcut? Ca in povești. Acum își construiește casă nouă. Și-a cumpărat mobilă...

— De ce mă prostești tu pe mine Anică, hai? Unde-i casa unde-i mobila?

— Zău mătușă Gherghina că trăiești pe altă lume, nu in comuna asta.

— Hai s-o văd și eu, că dacă...

A doua zi am văzut iscălitura mătușei Gherghina pusă pe cererea de intrare in intovărășire. O dată cu ea au mai intrat in gospodărie și in intovărășire 120 de oameni. Era bucuroasă bătrina că n-a fost ultima.

Ultimii înscriși!...

Cu cuterul pe căi de apă știute numai de oamenii Deltei, ajungi după cîteva ceasuri la Chilia Veche.

Cu Chilia Veche s-a incheiat cooperativizarea agriculturii regiunii. Grea a mai fost munca agitatorilor de aici. Majoritatea bărbaților din comună pleacă in Deltă și stau acolo zile in șir la pescuit, ori cu vitele la pășunat. De cind incepe primăvara și pină toamna tirziu e greu să găsești vreun bărbat acasă. In sat rămin, de obicei, numai femeile, bătrinii și copiii. Cind agitatorii se duceau să vorbească cu femeile numai ce le auzeai: „Dacă nu-i bărbatu-meu acasă... Eu una... nu mă impotrivesc, intru in colectivă, da' el... nu știu"... Și agitatorii plecau adesea purtind cu ei doar promisiuni vagi: „mă inscriu la toamnă, după ce string recolta". Uneori nici promisiuni nu primeau.

După ce i-au cunoscut mai bine pe oameni au aflat că Anton Lisoveanu și Ignatenco Maxim sint cheia. „Să se inscrie ei intii și atunci venim și noi", le spuneau țăranii din Chilia Veche. Intr-adevăr cei doi gospodari erau cheia. După ce i-au convins, aceștia au dat ceteri și jumătate din comună i-a urmat. Vreo 500 de familii rămaseră insă in afara unităților agricole cooperatiste. Ca să stai de vorbă cu ei trebuia mers in deltă să-i cauți in ostroave și privaluri. Colectiviști ca Vasile Ifrimov și Ion Gheorghe, președintele sfatului popular comunal și alți agitatori plecau seară de seară de acasă și cutreerau cu cuterele balta Dunării. Dimineața se intorceau aducind cu ei cereri. In plină Deltă, intre cer și apă, i-au convins pe Ivanov Ianciu, Nicolae Galeriu și alții să pășească pe calea muncii in comun. In plină Deltă, intre cer și ape, ultimii țărani din raionul Tulcea, regiunea Constanța, au iscălit cererile de intrare in gospodăria colectivă.

Victoria se cere consolidată

In zilele noastre fiecare victorie inseamnă un pas inainte spre o nouă biruință, fiecare culme atinsă deschide perspective largi spre noi inălțimi. Țăranii muncitori din Constanța, cu sprijinul și sub indrumarea partidului, cu ajutorul pe care l-au primit zi de zi din partea comuniștilor, au străbătut o importantă etapă pe drumul transformării socialiste a agriculturii Intre Dunăre și Mare există astăzi un singur ogor. De aici, de la inălțimea acestei importante victorii care a fost consemnată la 4 iulie se văd și mai limpede perspectivele mari și luminoase care se deschid in fața agriculturii dobrogene...

Vor trece anii și pe tarlalele infrățite holdele vor fi și mai mindre și mai frumoase... Vor trece anii și satele dobrogene se vor imbogăți cu noi construcții... Vor trece anii și viața oamenilor va deveni mai veselă și mai frumoasă...

Acum e sărbătoare in satele dobrogene. Dar sărbătoarea aceasta nu trezește numai bucurie și veselie, ci și preocuparea pentru ca noile sarcini ce se ridică, noile probleme ce se pun să fie duse la infăptuire cu aceeași energie și stăruință cu care a fost dobindită marea biruință. Victoria obținută se cere consolidată. Se cere muncă continuă, stăruitoare, pentru imbunătățirea muncii in intovărășirile agricole și continua lărgire și intărire a gospodăriilor colective. Constanța are mari posibilități pentru ca in scurtă vreme să devină prima regiune din țară cu agricultura complet colectivizată.

Vor putea prinde viață toate aceste ginduri? Fără indoială că da. Conducerea de către partid, energia și entuziasmul cu care masele muncitoare au luptat timp de mai bine de 8 ani pentru a obține marea victorie de la 4 iulie, sint chezășia consolidării și dezvoltării acestor succese. Acolo unde cu două mii de ani in urmă s-au scris poate cele mai triste elegii, se inalță astăzi tumultoase, nestăvilite, cintecele muncii libere și unite, cintecele fericirii. Cu și mai multă putere vor răsuna ele miine.

●. Dacă in anul 1951 fondul de bază al gospodăriilor colective din regiune era de 8.012.000 lei, la sfirșitul anului 1956 el ajunsese la 101.188.988 lei.

●. Gospodăria agricolă colectivă din Cobadin a semnat contracte pentru a preda anul acesta statului 123 vagoane de diferite produse vegetale și animale.

●. Valoarea totală a produselor primite anul trecut de colectivistul Mobin Osman din gospodăria „Bărăganul" s-a ridicat la suma de lei 38.877, ceea ce inseamna un venit net lunar de 3.240 lei.

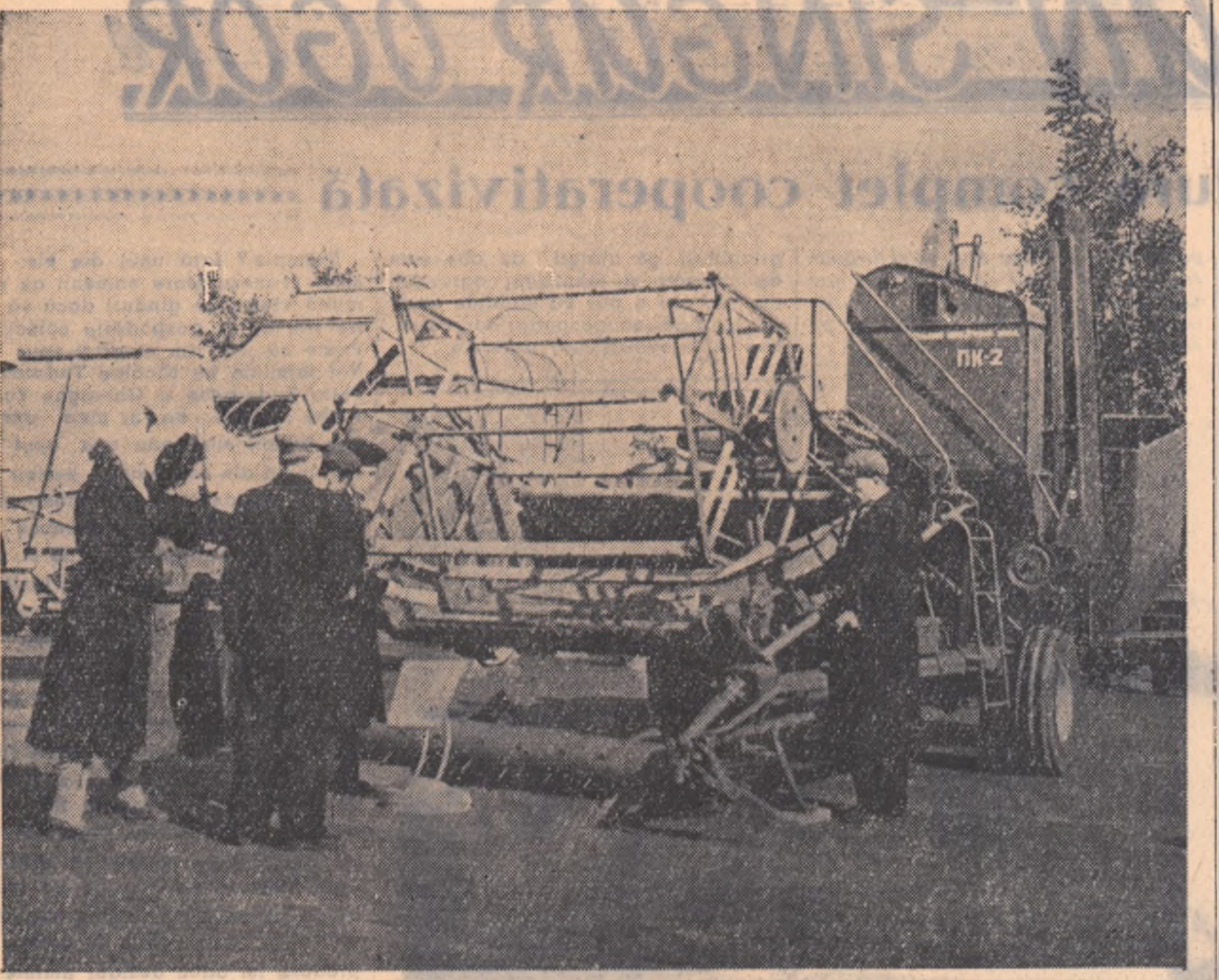
Pagină redactată de:

Valeriu Buduru,

Teohari Oprea

și Ghe. Roșu

Din agricultura Uniunii Sovietice

Combina cu trecere forţată P.K.—2 destinată pentru recoltarea culturii cerealelor şi ierburilor

Noi cercetări asupra îngrăşămintelor radioactive

Domeniul în care se aplică metoda atomilor marcaţi în cercetările agronomice este foarte larg. Cea mai mare întrebuinţare în agricultură au găsit-o atomii marcaţi în cercetările din domeniul folosirii îngrăşămintelor, deoarece prin folosirea îngrăşămintelor radioactive se poate rezolva repede problema celor mai bune metode de introducere a îngrăşămintelor în sol.

Folosirea în experienţe a fosforului marcat permite să se determine exact coeficientul de folosire a fosforului din îngrăşăminte de către plante. Pînă acum, pătrunderea fosforului în plante se determina pe cale indirectă şi anume prin compararea recoltelor obţinute pe sol tratat cu îngrăşăminte şi netratat. O astfel de comparaţie este însă nefundamentată suficient din punct de vedere ştiinţific, deoarece asimilarea fosfaţilor existenţi în sol este diferită pe solurile îngrăşate şi neîngrăşate.

Multe plante agricole în anumite faze de vegetaţie, de exemplu după legarea rodului, pierd capacitatea de a asimila fosforul şi alte elemente nutritive prin rădăcini, deşi au încă nevoie de substanţe nutritive. Cu ajutorul izotopilor radioactivi s-a rezolvat această problemă, folosindu-se aşa-numitele îngrăşăminte extraradiculare, care se dau la suprafaţa frunzelor plantelor prin stropire sau prăfuire.

Viteza de răspîndire şi de acumulare a fosforului în diferite părţi ale plantei prin introducerea extraradiculară a hranei poate fi uşor urmărită prin metoda radioantografică.

Pînă nu de mult, cercetătorii nu dispuneau de metode directe pentru studierea vitezei de pătrundere, a circulaţiei substanţelor, a acumulării lor şi în general a metabolismului plantelor.

Posibilităţi noi pentru studierea acestor probleme au fost găsite prin metoda atomilor marcaţi. Cu ajutorul acestei metode colaboratorii Institutului de fiziologie a plantelor al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. au reuşit să demonstreze că locul sintezei zaharozei în planta de sfeclă de zahăr sînt frunzele şi nu rădăcinile — cum se considera pînă nu de mult. Cu ajutorul carbonului radioactiv C^{14} s-a descoperit că la cartofi, în condiţiile Extremului Nord, produsele obţinute prin asimilarea bioxidului de carbon din frunze se îndreaptă în special spre tulpină şi punctele de creştere, ceea ce provoacă o creştere puternică a masei vegetative în dauna dimensiunii şi a cantităţii de amidon din tuberculi.

În prezent, se pune într-un fel nou problema nutriţiei cu carbon a plantelor. Carbonul este baza substanţelor organice ale plantelor. Aproximativ jumătate (45 la sută) din masa uscată a plantelor este compusă din carbon. Iată de ce problema nutriţiei cu carbon a interesat pe savanţi de-a lungul întregii istorii a ştiinţei contemporane. Pînă nu de mult, se considera că întreg carbonul necesar plantei se ia numai din bioxidul de carbon din aer, prin frunză. Cu ajutorul metodei atomilor marcaţi s-a putut dovedi că doza de carbon necesară plantei pentru procesele de fotosinteză pătrunde nu numai sub formă de bioxid de carbon prin frunze, ci se asimilează şi de către sistemul radicular. În felul acesta s-a descoperit un nou izvor al nutriţiei cu carbon a plantei. Astfel, introducerea îngrăşămintelor organice în sol şi în special a bălegarului îmbunătăţeşte nutriţia cu carbon a plantei.

Biologii sovietici au arătat, de asemenea, că produsele directe ale fotosintezei din frunzele plantelor pot fi nu numai hidraţii de carbon, ci şi albuminele. În funcţie de specie şi sol, vîrsta plantelor şi condiţiile de mediu, — produsele obţinute prin fotosinteză se schimbă esenţial. Mult mai puternic influenţează asupra acestui proces compoziţia spectrală a luminii şi intensitatea sa, precum şi nutriţia minerală, care pot schimba într-o mare măsură produsele obţinute prin fotosinteză.

Din TOATĂ LUMEA

INDONEZIA

Ţărani expulzaţi de pe pămînturile lor

Cu tot protestul sindicatului ţăranilor şi al unei delegaţii trimisă de populaţia din Banyuwangi — oraş situat în estul insulei Jawa (Indonezia) autorităţile locale au expulzat un număr de 400 de ţărani de pe pămînturile lor. Aceşti ţărani au fost acuzaţi că au ocupat ilegal terenurile plantaţiei Sumbermangis, situate în apropiere de oraş. La îndemnul autorităţilor, poliţiştii au dărîmat cu topoare şi răngi locuinţele ţăranilor şi au distrus toate bunurile casnice ale acestora.

Care este însă în realitate adevărul asupra acuzaţiei ce li s-a adus celor 400 de ţărani? Plantaţia Sumbermangis — proprietatea unor olandezi — se găsea la sfîrşitul ocupaţiei japoneze aproape pustie, nemaifiind cultivată. Pămînturile au fost distribuite de către autorităţi ţăranilor şi aceştia au început să le cultive.

Dar după agresiunile militare olandeze împotriva Indoneziei şi semnarea acordului de la Haga, plantaţia a fost restituită olandezilor. În acest timp însă, ţăranii au continuat să lucreze pămîntul, care încă se găsea în stare proastă. După ce acordul de la Haga a fost înlăturat, ţăranii, cum era şi firesc, n-au mai acceptat să restituie pămîntul foştilor proprietari colonialişti. Şi iată că acum totuşi, autorităţile locale i-au expulzat pe ţărani.

Dar masele populare din Banyuwangi vor continua lupta, solidarizîndu-se cu ţăranii, încît fără îndoială că pînă la urmă pămîntul va reveni celor ce-l muncesc.

BELGIA

Sărăcirea continuă a ţăranilor

Veniturile micilor cultivatori din Belgia au scăzut între anii 1948—1956 cu mai bine de 60 la sută, în vreme ce cheltuielile lor pentru îngrăşăminte şi lucrări diferite au crescut enorm. Totodată, cîştigurile fabricanţilor de îngrăşăminte şi ale comercianţilor care aduc mărfurile la sate au sporit necontenit.

Trebuie subliniat în mod deosebit faptul că scăderea veniturilor ţăranilor se datorează şi preţurilor extrem de mici ale produselor agricole, pe care aceştia le vînd pe piaţă. Din această cauză, deşi ţăranii belgieni sînt oameni foarte harnici, ei nu mai sînt îndemnaţi să continue cultivarea intensivă a terenurilor, pe care le pierd mereu, rămînînd datori.

În această situaţie, nu e de mirare că agricultura din Belgia a rămas cu mult în urma celorlalte ramuri ale economiei naţionale din această ţară.

CHILE

Lupta muncitorilor de pe moşia Santa Elena de Matus

Muncitorii agricoli şi dijmaşii de pe moşia Santa Elena de Matus din Chile au organizat în ultimul timp numeroase greve în scopul îmbunătăţirii condiţiilor lor de muncă şi de trai. De comun acord cu sindicatul lor, ei au formulat între altele următoarele cereri adresate proprietarilor moşiei:

1. Salariile colonilor să fie mărite de la 90 la 145 de pesos. 2. Să fie sporită raţia de grăsime la 30 de grame pe zi, pentru fiecare muncitor. 3. Să fie reparate pe socoteala moşiei cocioabele dărăpănate care au devenit de nelocuit. 4. Locuinţele nelocuite să fie acordate în primul rînd tinerilor căsătoriţi, copii ai colonilor şi dijmaşilor, care sînt încă obligaţi să trăiască în acelaşi loc cu părinţii lor.

Grăbirea muncilor de recoltare — sarcină de frunte

(Urmare din pag. 1-a)

niturile de treier stau nefolosite. Trebuie subliniat că numărul tractoarelor ce stau nefolosite pe lîngă ariile de treier încă neamenajate se ridică la 26. Aceste tractoare ar fi putut, tot temporar, să fie folosite din plin la dezmiriştit. Din păcate însă, nici acest lucru nu a fost urmărit de către conducerea staţiunii de maşini şi tractoare Bogdana.

Şi lipsa de disciplină a mecanizatorilor frînează în prezent buna desfăşurare a lucrului. În ziua de 4 iulie, cînd am poposit la acest S.M.T., nu lucrau decît 3 tractoare din brigada întîi, restul de 6 tractoare fiind parcate lîngă vagonul de cîmp şi păzite de un elev tractorist. Ceilalţi 5 tractorişti se aflau „chipurile la staţiune spre a... „ajuta la reparat". Aceeaşi situaţie, de altfel, se poate întîlni în prezent şi la alte brigăzi ale S.M.T.-ului Bogdana.

Este necesar ca conducerea staţiunii să analizeze modul în care se desfăşoară în prezent munca brigăzilor pe teren şi să ia măsuri eficace spre a înlătura de urgenţă lipsurile arătate mai sus. Numai în acest fel staţiunea îşi va putea îndeplini cu cinste sarcina de plan în campania de recoltare.

Recoltatul poate fi intensificat

Pe cele 3.500 de ha. cu grîu ale gospodăriei de stat Ivăneşti, se desfăşoară în prezent o rodnică activitate. Se strînge recolta.

Recoltatul grîului a început în această gospodărie pe data de 28 iunie. Şi pînă în seara zilei de 3 iulie fuseseră secerate circa 700 de hectare. S-ar părea deci că lucrările merg cît se poate de bine. Un simplu calcul ne dovedeşte însă contrariul. Ţinînd seama că pentru a se evita pierderile, recoltatul trebuie terminat în circa 8 zile, suprafaţa secerată în primele 5 zile de lucru nu poate fi considerată nici pe departe corespunzătoare forţei de lucru de care dispune gospodăria de stat Ivăneşti.

De pildă, la secţia Ghica nu s-au secerat în această perioadă decît 74 de ha., deşi secţia a avut la dispoziţie pentru recoltat 2 combine şi 7 secerători-legători. Chiar şi la secţia Bărăganu, unde s-a secerat cea mai mare suprafaţă (180 de ha.), realizările sînt mici, ţinînd seama de faptul că această secţie a avut la dispoziţie în afară de 7 secerători-legători, şi 8 combine S-4. Dacă ar fi fost realizată viteza de lucru a utilajului existent, numai în această secţie s-ar fi secerat în această perioadă peste 300 de hectare.

În gospodăria Ivăneşti există posibilităţi ca ritmul actual al recoltatului să se intensifice. Pentru aceasta însă, este necesar ca timpul să fie folosit la maximum, şi nu ca pînă acum, cînd combinele S.M.T.-ului Slobozia şi Roseţi şi-au început lucrul abia la ora 10 dimineaţa. Pe de altă parte viteza de lucru zilnică va putea fi mărită, dacă se va asigura utilajului în timpul funcţionării întreţinerea necesară într-o măsură mai mare ca pînă acum. Dacă la secţia Ghica recoltatul a rămas în urmă, aceasta se datoreşte în bună parte nefuncţionării secerătorilor-legători. Răspunderea în această privinţă o poartă mecanicul I. Micloş, care spre deosebire de mecanicul agricol Carol Sesovici, de la secţia Bărăganu, nu a acordat tractoriştilor sprijin suficient.

După cum reiese din raidul întreprins în mai multe unităţi agricole socialiste din raioanele Călăraşi şi Urziceni, este necesar ca aici ritmul de lucru să fie intensificat în mare măsură.

Există şi în aceste unităţi toate condiţiile ca viteza de lucru zilnică să fie mărită. Pentru aceasta însă se impune în primul rînd ca reparaţia maşinilor ce se află încă în ateliere să fie grabnic terminată, maşinile să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru, iar oamenii să fie mobilizaţi să zorească cu toate forţele strîngerea recoltei bogate din acest an.

Cîteva indicaţii asupra lucrărilor de vară ale solului

Prof. POP LIVIU
Institutul agronomic Craiova

Relieful, clima şi solul foarte variate ale regiunii Craiova cer, mai mult ca în oricare altă parte a ţării, ca lucrările solului şi mai ales cele din vară, să fie făcute diferenţiat.

În ceea ce priveşte lucrarea diferenţiată a solului se disting în regiunea noastră 4 mari zone şi anume:

PARTEA CENTRALĂ ŞI SUDICĂ A REGIUNII CRAIOVA

Ea cuprinde raioanele Corabia, Caracal, Balş, Craiova, Segarcea, Băileşti, Vînju Mare, Cujmir, Calafat şi Gura Jiului, cu excepţia terenurilor nisipoase şi solurilor argiloase din luncile rîurilor.

În această zonă, solurile sînt, în marea lor majoritate, lutoase, pînă la luto-nisipoase şi luto-argiloase. Datorită precipitaţiilor puţine, temperaturii ridicate şi texturii mijlocii a solului, pămîntul din această zonă se usucă repede după recoltare. În această situaţie, lucrarea cea mai potrivită este dezmiriştitul la 10 cm adîncime, imediat după ridicarea recoltei.

În anul 1952, la staţiunea experimentală I.C.A.R. Studina, situată în această zonă, cea mai mare producţie de porumb s-a obţinut, aşa cum se poate vedea în tabelul de mai jos, atunci cînd după recoltarea păioaselor s-a executat dezmiriştitul la 10 cm, urmat de arătura de toamnă, făcută cu plugul cu antetrupiţă la 20 cm.

VARIANTA	Producţia în kg. boabe la hectar
Arat vara la 10 cm, arat toamna la 20 cm.	1.403
Arat vara la 10 cm, arat toamna cu plugul cu antetrupiţă la 20 cm.	1.668
Dezmiriştit vara cu discultorul la 5 cm, arat toamna cu plugul cu antetrupiţă la 20 cm.	1.462
Dezmiriştit vara cu discultorul la 5 cm, arat la înverzire cu plugul cu antetrupiţă la 20 cm, lucrat toamna cu extirpatorul	1.393
Arat vara cu plugul cu antetrupiţă la 20 cm, arat toamna la 10 cm.	1.362

Dacă dezmiriştitul nu se face la 10 cm adîncime, ci mai în faţă (la 5—7 cm) stratul afînat de deasupra nu apără de arşiţă în măsură suficientă straturile imediat inferioare, care se usucă foarte puternic. Din această cauză, lucrările următoare de pregătire a terenului nu se pot face în condiţii agrotehnice bune. Se recomandă să se execute dezmiriştitul mai în faţă numai în anii cu veri ploioase, şi cînd gospodăria respectivă nu are posibilităţi pentru a face la timp lucrarea la adîncimea de 10 cm pe întreaga suprafaţă eliberată de păioase. În acest din urmă caz, este necesar ca următoarea lucrare a solului să fie făcută cît mai repede.

În această zonă, executarea unei arături mai adînci de 10 cm, pe lîngă faptul că nu a dat rezultate în ce priveşte sporirea producţiei, în general nici nu este posibilă datorită suprafeţelor mari de teren care trebuie lucrate, volumului limitat de forţă de muncă şi productivităţii scăzute a agregatelor.

Trecerea directă, după recoltare, la arătura normală este potrivită în anii cu veri umede, pe solurile mai grele şi pe cele puternic îmburuienite, sau atunci cînd planta ce urmează să se cultive este grîul de toamnă.

Terenul dezmiriştit la 10 cm trebuie grăpat imediat. După dezmiriştit, lucrarea care urmează este o arătură normală la 18—20 cm. Cînd terenul urmează să fie semănat cu culturi de toamnă, arătura normală trebuie să se facă îndată ce terenul a înverzit, sau cel tîrziu la 2—3 săptămîni după dezmiriştit. Dacă terenul urmează să fie semănat abia în primăvară, arătura normală poate să mai sufere întîrziere.

PARTEA NORDICĂ A REGIUNII

Această zonă este formată din raioanele Olteţ, Amaradia, Filiaşi, Strehaia, Turnu Severin, Baia de Aramă, Tg. Jiu şi Novaci. Aici, solurile sînt în marea lor majoritate argiloase. Cantitatea de precipitaţii ce cad în lunile iulie şi august este mai ridicată decît în zona precedentă, iar temperaturile medii lunare mai mici. Din aceste cauze, după recoltarea păioaselor, perioada în care terenul se menţine umed este mai îndelungată. Pe de altă parte, textura argiloasă a solului cere ca pămîntul să fie afînat mai profund, pentru a se crea condiţii prielnice desfăşurării proceselor fizice, chimice şi biologice favorabile plantelor.

De aceea, în această zonă este mai potrivit să se facă după recoltarea păioaselor o arătură normală. Ea trebuie grăpată de îndată şi menţinută afînată prin lucrări cu grapa şi cultivatorul. Terenul se va ara din nou mai în faţă, cu 2-3 săptămîni înainte de semănat, sau adînc în cursul toamnei, pentru culturile de primăvară.

Atît în această zonă, cît şi în zona precedentă, pe terenurile năpădite de pir, pălămidă etc este nevoie să se execute succesiunea de lucrări indicate pentru distrugerea acestor buruieni.

NISIPURILE DIN STÎNGA JIULUI ŞI CELE AŞEZATE DE-A LUNGUL DUNĂRII

În regiunea Craiova există o suprafaţă de circa 200.000 de ha cu nisipuri şi soluri nisipoase. Pe aceste terenuri, se recomandă ca, după recoltarea păioaselor, să nu se dezmiriştească ci să se lase mirîştea pînă în toamnă, cînd se va executa o arătură normală.

Mirîştea rămasă pe teren împiedică pe de o parte spulberarea nisipului, iar pe de alta formează un strat capabil să adune şi să păstreze apa şi substanţele hrănitoare.

SOLURILE ARGILOASE DIN LUNCILE RÎURILOR

În luncile Jiului, Oltului, Desnăţuiului, Olteţului, etc sînt suprafeţe întinse de soluri foarte argiloase. Ele trebuie arate adînc, imediat după recoltarea păioaselor. Arătura, deşi se grăpează, rămîne aproape întotdeauna foarte bulgăroasă; la prima ploaie însă bulgării se revarsă în agregate glomerulare colţuroase. Dacă terenul se lucrează după prima ploaie cu grapa şi cultivatorul, se aduce solul într-o stare foarte prielnică însămînţărilor de toamnă.

Pe terenurile cultivate cu plante perene care urmează să fie întoarse, şi pe cele însămînţate cu culturi anuale de toamnă, desţelenirea trebuie făcută, în toate zonele regiunii Craiova, vara, după coasa a doua. Lucrările de întoarcere a ţelinei constau într-o arătură superficială, urmată de o arătură normală cu plugul cu antetrupiţă la apariţia lăstarilor.

Toţi cei care lucrează pe ogoarele regiunii Craiova trebuie să folosească întreaga lor pricepere şi forţă de muncă, pentru ca lucrările solului din vara aceasta să fie aplicate în zonele arătate mai sus, în funcţie de condiţiile specifice fiecărei comune sau sat în parte. Numai astfel se va putea pune o temelie trainică recoltei anului 1958.

pentru zilele de 10, 11 şi 12 iulie 1957

În ţară: Vremea devine instabilă mai întîi în apusul ţării, apoi şi în est. Vor cădea ploi sub formă de averse însoţite de descărcări electrice în Ardeal şi Banat la început, iar la sfîrşitul intervalului şi în alte regiuni ale ţării. Vîntul în intensificare va sufla mai întîi din sud-vest, în primele zile, apoi din nord-vest. Temperatura aerului în scădere treptată. Minimele vor oscila între 10-20 de grade, iar maximele între 22-32 de grade.

Temperatura solului va continua să se menţină ridicată fiind cuprinsă, la 8 dimineaţa, la adîncimea de 5 la 20 cm, între 19-28 de grade în regiunea de deal şi cîmpie a ţării. Umezeala solului în scădere, mai ales în stratul de la suprafaţă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".